

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

23. ČÍSLO / XXVIII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

7. ČERVNA 2020

Z obsahu:

Tajemství stvoření

Katecheze
papeže Františka
z 20. května 2020,
Řím, knihovna
Apoštolského paláce
- strana 2 -

Blahoslavená Anna od sv. Bartoloměje

Libor Rösner
- strana 4 -

Kardinál Sarah: Virus navrací Církev k počátkům

- strana 6 -

Z duchovního pokladu Alice Lenczewské (5)

- strana 7 -

Kardinál Sarah: Nelze přistoupit na Eucharistii za cenu profanace

- strana 8 -

Mše svatá a ty Z dopisu sv. Otce Pia Annitě R.

- strana 9 -

Nejkrásnější květ ráje (6)

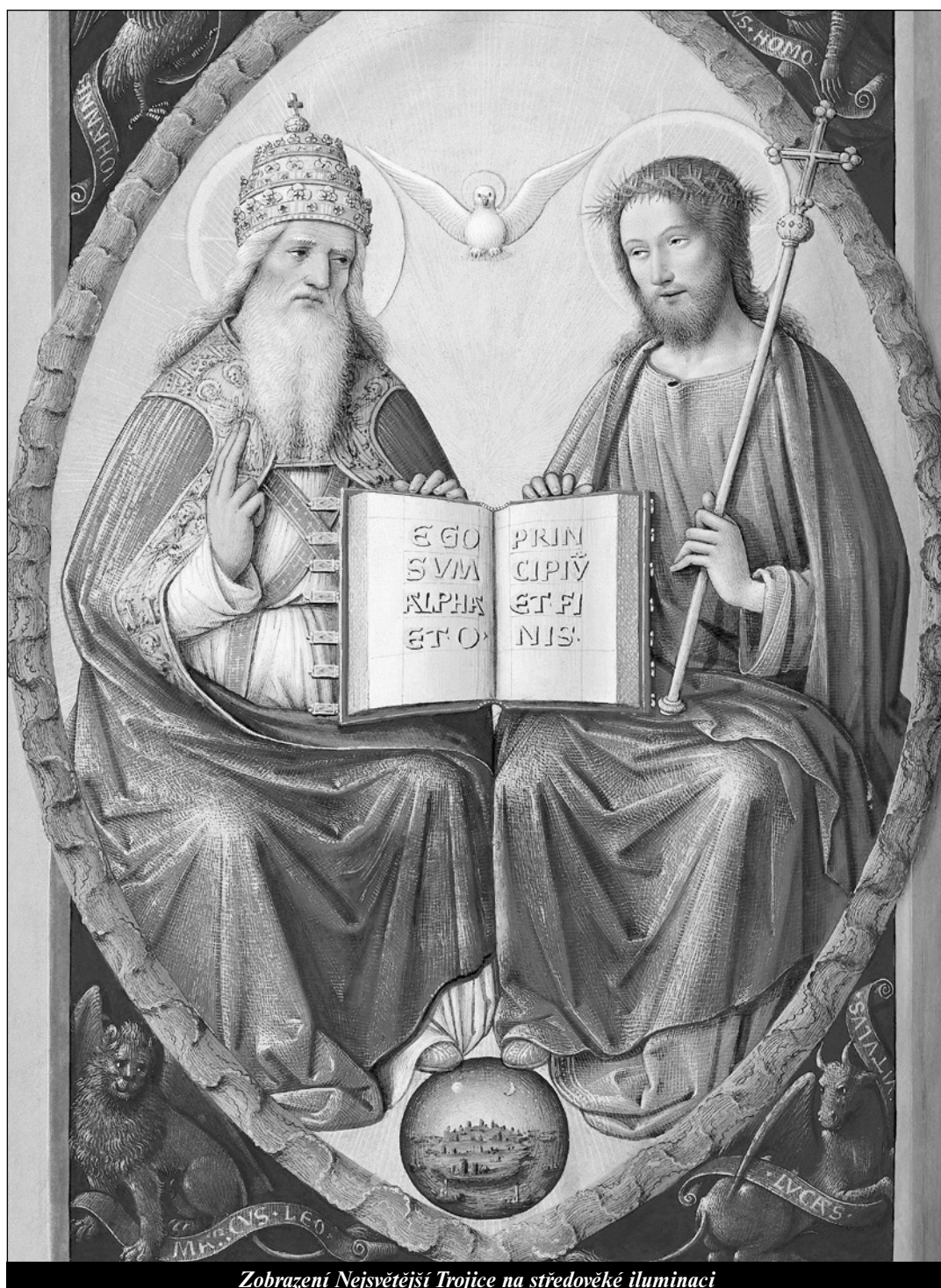
Kardinál Alexis
Henri Marie
Lépicier O.S.M.

- strana 10 -

Modlitby členů Čestné stráže Nejsvětějšího Srdce

Ježíšova

- strana 13 -

Zobrazení Nejsvětější Trojice na středověké iluminaci

Tajemství stvoření (Ž 8,4-5.10)

Katecheze papeže Františka z 20. května 2020, Řím,
knihovna Apoštolského paláce

Drazí bratři a sestry, dobrý den! Pokračujeme v katechezi o modlitbě, a to rozjímáním o *tajemství stvoření*. Život, pouhý fakt, že existujeme, otevírá lidské srdce modlitbě.

První stránka Bible se podobá velkolepému chvalozpěvu diků. Příběh stvoření je rytmizován refrény, které neustále podtrhují dobrotu a krásu všeho, co existuje.

Bůh svým slovem volá k životu a všechno začíná existovat. Slovem odděluje světlo od tmy, střídá den a noc, mění roční období, otvírá paletu barev rozmanitostí rostlin a živočichů. V těchto překypujících hvozdech, jež rychle přemáhají chaos, se jako poslední ukazuje člověk. Toto zjevení vzbuzuje přemíru plesání, které zvěšuje zadostiučinění i radost: „Bůh viděl všechno, co udělal, a hle – bylo to velmi

dobré.“ (Gn 1,31) Dobré, ale i krásné. Je vidět krása veškerého stvoření!

Nádhera a mysterium stvoření rodí v lidském srdci prvotní hnutí, které podněcuje k modlitbě (srov. *Katechismus katolické církve*, 2566). Tak praví osmý žalm, který jsme slyšeli na úvod: „Když se zahledím na tvá nebesa, dílo tvých prstů, na měsíc, na hvězdy, které jsi stvořil: »Co je člověk, že na něho myslíš, co je člověk, že se o něho staráš?«“ (Ž 8,4-5) Žalmista rozjímá o tajemství existence kolem sebe a nad sebou vidí hvězdné nebe, které nám dnešní astrofyzika ukazuje v celém jeho nezměrnosti, a táže se po záměru

Pokračování na str. 9

My lidé jsme ubozí a malí, ale máme v sobě důstojnost dětí Trojjediného Boha, jsme nositeli jeho velikosti a vznešenosti. Ovšem, nestranný pozorovatel by mohl říci, že to mnozí lidé ve svém životě převracejí a překrucují: až příliš zdůrazňují svoji důstojnost a jejího Původce odsunují do pozadí, ba dokonce odmítají. Anebo si z něho vytvořili loutku, kterou chtějí taháním za provázek manipulovat, jak se jim líbí. To není omyl, ale je to důsledek přilnutí ke zlu – dílu ďáblu. Kolik neštěstí a bolesti to přináší! Nejen pro druhé, ale na prvním místě pro toho, kdo ke zlu přilnul. A jak promlouval Ježíš k Alici Lenczewské (str. 7-8): „Čím více kdo přilnul ke zlu, tím větší bolest pozná.“ Východisko pak je jediné: pokorně se obrátit k Ježíši a prosit o milost vysvobození z onoho otroctví zla, neboť: „Jestliže ke Mně nezavolá, zůstane s tou bolestí a ještě větší navždy.“

Nutno podotknout, že ten, kdo nenajde odvahu takto pokorně předstoupit před Boha, je pravděpodobně člověkem slabé, či snad dokonce žádné víry v Trojjediného Boha, což je ovšem velmi varovný poznatek, neboť Ježíš v dnešním evangeliu říká: „Kdo nevěří, už je odsouzen.“ Oproti tomu zcela jinak působí Mojžíšova víra v Boha, když při plném vědomí Boží důstojnosti a své ubohosti padl na kolena a prosil o milost, aby Bůh kráčet s izraelským lidem, a to i přesto, že je to lid tvrdě

Editorial

šíje a snadno podléhá ďáblovým svodům ke hříchu.

Je tedy zásadní uvěřit v lásku Trojjediného Boha, který je Lásky sama. Lásky, která se obětovala pro spásu lidí na kříži a tuto oběť denně zpřítomňuje při mši svaté. Lásky, jež přebývá živě ve Svátosti oltářní a před níž bychom měli v úctě pokleknout, jak nám říká sv. Otec Pio. (str. 9) Zkoumejme tedy, zda je naše víra podobná té Mojžíšově, anebo zda přece jen v nás není třeba jen semínko nevěry či vlastní soběstačnosti, o níž hovořil Ježíš s Alici Lenczewskou.

Je-li naše víra jako Mojžíšova, pak budeme prožívat podobné pocity, které měla bl. Anna od sv. Bartoloměje (str. 4-6). Její duše se v Boží přítomnosti přímo rozplývala a jako by chtěla nechat existovat jen Boha a sama se v něm nechala strávit. To je pravá láska, po níž touží každý člověk, avšak často – ke své škodě – volí k jejímu získání nevhodné prostředky, a proto jí nemůže dosáhnout. A čím více do duše proniká zlo, jak už jsme řekli, tím větší bolest člověk nad postrádanou láskou prožívá. Nejnevhodnějším prostředkem nápravy je pýcha, sebeláska, jež je původcem všech dalších hříchů. Konečně, není pýcha absencí víry v Lásku? Není pýcha náhražkou a opakem oné vytoužené Lásky?

Kardinál Robert Sarah (str. 6 a 8) se vcelku skepticky vyjadřuje k aktuálnímu duchovnímu stavu světa. Není divu. Jestliže si katolický křesťan vystačí s internetovým prožíváním víry – a je nemalý počet těch, kdo mají problém vrátit se do kostelů –, jak potom může katolická církev být světlem a solí pro svět, který se hroutí při setkání se smrtí? Není to spíše obraz hroutící se Církve a s ní celého lidstva? Ještě stále máme čas na změnu smýšlení a k pevnému přimknutí se k Bohu. Ale nevíme dne, ani hodiny... Jestliže někdy bývá způsob prožívání víry našich předků vysmíván, pak stačí se podívat na ovoce víry jejich a našich současníků. Tam, kde je víra v Trojjediného Boha ryzí a bez výhrad, nese hojně dobré ovoce po všechn čas – kdysi, dnes i zítra...

Máme skvělou Matku v nebi, kterou nám dal sám Boží Syn – Pannu Marii. (str. 10-11) Rozjímáme-li upřímně o všem, co z dějin spásy o ní víme, musí nám být jedno jasné: Ona je nám dána ku pomoci, aby nás skrze pozemské putování bezpečně dovedla do přístavu věčného pokoje v nebi! Tam už nebude pláč a skřípání zubů, nýbrž radost z přítomné Lásky, pro kterou jedinou stojí za to žít i umírat.

Matko láskyhodná, pomoz nám i všem lidem na světě věřit v Trojjediného Boha, v Lásku vtělenou do tvého lůna, a proved' nás bezpečně všemi úskalími pozemské pouti až do radosti věčné!

Daniel Dehner

Úryvek z Janova evangelia tě vrací na významné noční setkání Spasitele s upřímným a statečným Nikodémem, který nepodlehle slepě většinovým názorům a postojům svého prostředí, ale důsledně jde za poznáním pravdy, kterou vytyčil u Pána, už když ho poprvé slyšel v jeruzalémském chrámě. Jeho upřímný zájem odmění Pán tím, že mu rád v tomto důvěrném nočním rozhovoru odhalí i to, co není možno zjevit zástupům. Kdykoliv využiješ Nikodémova příkladu, sám se přesvědčíš, jak sdílný a otevřený je Pán k těm, kdo ho vyhledávají, aby s ním vedli tichý a důvěrný rozjímavý rozhovor. Projevuješ přitom vždy spolu s Nikodémem také bezvýhradnou víru, že Pán je tím, kdo přišel od Boha, aby ti zjevil, co ti nikdo jiný zjevit nemůže.

Ježíš totiž tak vítá tuto tvou připravenost a ochotu vycházející z víry, protože ona tě uschopňuje přijímat z jeho úst pravdy, které tak dalece překračují meze lidského poznání, že by bez jeho božského svědectví nikdy na lidskou mysl nevstoupily⁽¹⁾. Ale především je tato víra nezbytným předpokladem, abys dosáhl svého konečného cíle: věčného života. A to je velmi závažné, protože mimo věčný život tě nemůže potkat nic jiného než věčná záhuba.

V dnešní noční rozmluvě se znovu z Božích úst dovídáš, že Bůh není samotář, ale Společenství, které žije Láskou. Poprvé to hlasitě vyjevil Otec při Ježíšově křtu.⁽²⁾ Nyní to vyznává sám Syn, protože tak Bůh miloval svět... V obou případech Bůh tedy zjevuje jedno a totéž: svou podstatu, nekonečnou Lásku. Nejdříve odhaluje svou Lásku k Synovi, aby pak právě na nekonečné míře Lásky k vlastnímu Synu ukázal, jak velice miluje také člověka, když pro záchranu jeho věčného života vydává právě svého vlastního nejmilovanějšího Syna.

Bůh si nás zamiloval tak, jak miluje svého Syna, stejně nekonečnou Láskou, protože Bůh má jen jednu Lásku, která je Život, a ten Život je Bůh sám. Z tohoto Života, Božího Ducha, se musí člověk znovu narodit, aby spatřil Boží království⁽³⁾ – život věčný. Znovu se narodit neznamená nic jiného než znovu získat ztracený život. Hle-

dej u Pána často posilu pro tuto svou víru tím spíše, že žiješ mezi lidmi, kteří si převážně zamilovali jinou víru, víru v prázdňné sliby tohoto světa. Vynakládají tolik úsilí, aby v něm měli všechno svoje potěšení, že jim představa věčného života, tohoto nekonečného Božího daru, připadá úplně zbytečná, a dokonce nežádoucí. Ale jeho cena nezávisí na lidské poptávce, ale na Boží nabídce. A Ježíš tě přichází ujistit s veškerou naléhavostí, že na tom, aby člověk měl život věčný, Bohu nesmírně záleží. Cenu a hodnotu tohoto věčného života odvodí ze skutečnosti, že za ni Bůh dal svého jednorozrozeného Syna.

Ale kniže tohoto světa se snaží zamtlit a devalvovat Boží lásku a hodnotu věčného života tím, že lživě zkresluje, překrucuje a všemožně zastírá skutečnost, že Bůh nás miluje. Snaží se ti namluvit, jako by Boží přikázání, která jsou podmínkou pro dosažení věčného života, byla ve skutečnosti nesnesitelná a přímo nepřijatelná, jako by byla dílem bezcitného despoty. Jak tomu je doopravdy? Jak viděl Hospodina ten, který z jeho ruky přijímal Desatero? Jako Boha milosrdného a milostivého, shovívavého, velké lásky a věrnosti. Právem vyzývá žalmista: *Jeruzaléme, chval svého Boha, oznámil své slovo Jakobovi, své zákony a přikázání Izraeli, tak nejednal se žádným národem, nesdělil jim svá přikázání.*⁽⁴⁾ Jako břemeno a porobu je může vidět jen ten, kdo nevěří, protože nechce vidět Lásku, která jen proto, že miluje člověka, vytyčuje mu svými přikázáními bezpečnou cestu, která spolehlivě vede k životu. Tato přikázání jsou darem téže Lásky, jež ho přiměla, aby věčný život pro člověka vykoupil životem vlastního Syna, proto ho *neušetřil, ale za nás za všechny ho vydal.* O co by Bůh mohl připravit či ochudit člověka, kterému všechno dal? Když nám prokázal tolik lásky svým nejdražším Darem, jak by nám s ním nedaroval také všechno ostatní⁽⁵⁾?

Z toho můžeš usoudit, jak velikou bolestí je pro Boha a jakým neštěstím pro člověka, jestliže odmítá uvěřit. Ani Bůh tak milosrdný, shovívavý, velké lásky a věrnosti nemůže zachránit toho, kdo nevěří a sám chce setrvat ve slepotě, neboť každý, kdo páchá zlo, nenávidí světlo a nejde ke světlu, aby jeho skutky nebyly odhaleny⁽⁶⁾. Jak ho

Uvěřit v Lásku

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní slavnosti

Bůh poslal svého Syna, aby svět byl spasen.

Liturgická čtení

1. čtení – Ex 34,4b-6.8-9

Mojžíš časně ráno vstal a vystoupil na horu Sinaj, jak mu přikázal Hospodin; v ruce měl dvě kamenné desky. Tu sestoupil Hospodin v oblaku, Mojžíš se tam vedle něho postavil a vyzýval Hospodinovo jméno. Potom Hospodin prošel kolem něho a zvolal: „Hospodin, Hospodin, Bůh milosrdný a milostivý, shovívavý, velmi laskavý a věrný!“ Mojžíš se rychle vrhl k zemi, klaněl se a řekl: „Pane, jestliže jsem nalezl u tebe milost, ať jde Pán uprostřed nás. Ano, je to lid tvrdé šíje, ale odpusť naši vinu i náš hřích a přijmi nás jako dědictví.“

2. čtení – 2 Kor 13,11-13

Žijte radostně, zdokonalujte se, buďte přístupní napominání, buďte svorní, žijte v pokoji, a Bůh, dárce lásky a pokoje, bude s vámi. Pozdravujte se navzájem svatým políbením. Pozdravují vás všichni věřící. Milost Pána Ježíše Krista, láska Boží a společenství svatého Ducha s vámi se všemi!

Evangelium – Jan 3,16-18

Ježíš řekl Nikodémovi: „Tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozrozeného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. Bůh přece neposlal svého Syna na svět, aby svět odsoudil, ale aby svět byl skrze něho spasen. Kdo v něho věří, není souzen; kdo nevěří, už je odsouzen, protože nevěřil ve jméno jednorozrozeného Syna Božího.“

může Bůh zachránit, když se svou zatvrzelostí uzavírá před největším Božím darem, z lásky darovaným Synem, který sestoupil z lůna Otcova až k člověku, nikoliv aby ho soudil, ale aby měl život věčný! To nikoliv Bůh odsuzuje zatvrzelého, ale on sám se odsuzuje tím, že odmítá a odhazuje s Boží láskou i dar života. *Kdo nevěří, již je odsouzen, neboť nevěřil ve jméno jednorozrozeného Božího Syna.*

Pane Ježíši, je to lid tvrdé šíje, ale odpusť naši vinu a přijmi nás za dědictví.

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. 1 Kor 2,9; ⁽²⁾ srov. Mt 3,17;

⁽³⁾ srov. Jan 3,3; ⁽⁴⁾ Ž 147,12.19-20;

⁽⁵⁾ srov. Řím 8,32; ⁽⁶⁾ Jan 3,20.

Blahoslavená Anna od sv. Bartoloměje

„Já mám hlas a ty, Anno, konání,“ říkávala sv. Terezie z Ávily bl. Anně od sv. Bartoloměje, jež se jí stala jednou z nejbližších osob zde na zemi. Annino konání směřovalo vždy a za všech okolností k plnění Boží vůle, k „naprostému odevzdání se dobrotivému Bohu, v jehož náručí se cítím tolik v bezpečí“, jak uvedla. A to navzdory četným útrapám, jež musela snášet. Bůh sám jí to v jednom vidění předeslal na úplně uschlém růžovém keři plném bílých a červených květů, kdy jí řekl, že růže nelze utrhnout, aniž by se poranila o trny. Jejich hrotů při trhání růžových květů okusila tato karmelitka hodně.

Anna se narodila 1. října 1549 na statku Navamorcuende, přináležejícím k vesnici Al-mendral de la Cañada, kterou najdete ne-daleko Ávily. Její rodiče Hernán García a María Manzanos byli rolníci uvyklí den-ní účasti na mši svaté. Celkem přivedli na svět sedm dětí, Anna byla šestá v pořadí. Jako desetiletá osířela a její výchovu pře-vzali starší bratři. Museli se ohánět, aby se užívali, Annu proto rovněž zapráhli do práce a pověřili ji pasením ovcí.

Takto o samotě měla čas na přemýš-lení o všem možném a Bůh měl prostor pro působení v její nezkažené dětské du-ši. Už jako malá slyšela Anna hlasy, jež ovšem nebyly výplodem její fantazie, nýbrž návštěvami živého Boha v jejím nitru. Ve své prostotě zatoužila Anna po poustevnickém životě a získala pro tento plán i svou stejně starou sestřenicí Františ-ku. Dohodly se, že spolu utečou a v něja-kých nehostinných končinách začnou žít jako poustevnice. Oběma plán zmařil zá-sah jejich starších příbuzných, kteří jim v útěku zabránili.

V Anně však touha po životě v napros-té odevzdanosti Pánu neodumřela. Živi-la ji v sobě i nadále, zvláště poté, co se jí na pastvě zjevil sám Vykupitel a ujistil ji: „Já jsem Ten, jehož miluješ. Zasnoubím se s tebou.“ Potřebovala toto ujištění jako sůl, protože starším bratrům se už téměř po-dařilo zviklat ji v jejím rozhodnutí, pro-ti němuž se stavěli, ježto pro ni měli při-pravenou výhodnou manželskou partii.

Jedné noci – to už jí bylo 20 let – se Anně zdálo o klášteře sv. Josefa v Ávile. Bylo to zvláštní, jelikož jej nikdy před-tím neviděla, přesto měla jistotu, že jde právě o něj. Když o svém snu vyprávěla novému faráři ve farnosti, podle popisu poznal, že jde skutečně o tento karme-litánský klášter, kde už v té době půso-bila sv. Terezie od Ježíše. Slíbil jí, že do Ávily pojede a pokusí se u sester vyjed-nat její přijetí.

Terezie, představená konventu, však byla v době farářova příjezdu nadlouho pryč, měla totiž povinnosti v souvislosti se zakládáním jiných klášterů. Její zástup-kyně Marie od sv. Jeronýma ale neměla nic proti tomu, kdyby se Anna přišla uká-zat. Natěšená dívka si návštěvu ávilské-ho Karmelu musela vybojovat na starších sourozencích, které obměkčila až po vy-trvalých prosbách.

**Blahoslavená Anna
od sv. Bartoloměje**

Jaký musel být její údiv, když první spatřila budovu kláštera, která přesně od-povídala té z jejího snu. Sice o tom nemě-la pochyb, přesto jí však skutečnost, na kterou si mohla sáhnout, ohromila. Ná-vštěva doslova vysněného konventu mě-la ovšem omezené trvání – Matka Tere-zie pobývala stále mimo Ávilu, takže se Anna musela vrátit domů a vyčkávat na příhodnější čas.

Takřka rok trvalo její čekání, jež pro-bíhalo ve znamení ustavičných vnitřních bojů, jejichž úběžníkem byla otázka povo-lání k zasvěcenému životu. Sourozenci na-víc zkoušeli Annu přemluvit, aby se pře-ce jenom vdala, ale ona jejich naléhání odo-

lávala. V té době ji dokonce sklátila těžká nemoc, možná z nervového vypětí; ta kaž-dopádně pominula, když Anna se sebezap-řením navštívila 24. srpna 1570 poustev-nu sv. Bartoloměje. V listopadu téhož roku je už v ávilskému klášteře a v něm pozdě-ji obdrží řeholní jméno po tomto apošto-lovi. Nevadilo, že je analfabetka, součástí tereziánské reformy Karmelu bylo i příjí-mání nevzdělaných dívek, jež v roli laic-kých sester nacházely uplatnění v mnoha potřebných pracích, kterých v klášteře by-lo vždy pozeňnaně.

Přijata byla sv. Terezií „na dálku“, osobně se s ní seznámila až v květnu ro-ku 1571, kdy teprve Matka zakladatelka do Ávily přibyla. Od prvního okamžiku si padly do oka a vzniklo mezi nimi úžas-né duchovní přátelství, jedno z těch, jaká mezi sebou uzavírají světci. „Velká Tere-zie“ přilnula k dívce z venkova mateřskou láskou vpravdě až nadoblačných výšin. „Je to sestra laička, ale tak veliká služebni-ce Boží a tak rozumná, že mi prospěje víc než ostatní,“ napsala světice ve své *Knize o zakládání*.

Zvláště markantní je sblížení obou žen v posledních letech Tereziina života, kdy se od ní Anna téměř nehnula. Když převorka ke konci roku 1577 nešťastně upadla a zlo-mila si ruku, pomáhala jí Anna se všim, co bylo zapotřebí. Navíc se zranění neho-jilo a na Terezií začala stále zřetelněji do-léhat tíha let. Anna ji doprovázela při vizi-tačních cestách nebo při cestách do míst, kde měla založit nový klášter, a počet drobných služeb, které musela Matce předsta-vené prokazovat, rostl. Časem už Terezie nebyla s to ani se sama obléct. Vždy však měla nablízku starostlivou a stále ochot-nou rodačku z Navamorcuende, trpělivou a zbožnou bytost, připravenou udělat pro svou milovanou matku představenou, co jí na očích vidí... Časem ztratila Terezie i schopnost psát. Anna, ač dosud psát ne-uměla a například onoho 15. srpna 1572 při skládání řeholních slibů se podepsala

pouhým křížkem, se ve snaze vzít i tuto činnost na svá bedra podle textů psaných Terezii naučila psát, a to dokonce přesně jako ona. A tak psala dopisy i spisy diktované Terezii, třeba i dlouho do noci, kdy usnuvši matku představenou neopouštěla a dlela, podřimujíc, u jejího lůžka.

Nešlo „pouze“ o tělesnou podporu, je na místě vyzvednout i tu duchovní, kterou bl. Anna od sv. Bartoloměje sv. Terezii z Ávily poskytovala především v době, kdy byla tato světice vnitřně vyprahlá a navíc rozmrzelá z počínání některých karmelitek. Anna pro ni v těch dobách představovala pevný, viditelný pilíř, o nějž se mohla Terezie kdykoli opřít.

Jak velmi si Terezie Anny vážila, svědčí dopis zaslaný převorce jistého kláštera, která si jí stěžovala na jednu ze sester potýkající se s pokušeními a skrupulemi: „Nedovol jí psát nikomu, pouze mně nebo sestře Anně.“ Jak velmi přirostla Anna Terezii k srdci, svědčí její poslední chvíle na tomto světě: pobývala u její smrtelné postele celý čas a jen na okamžik odešla na pokyn přítomného kněze něco málo pojist. Takto na to vzpomíná sama Anna: „Sotva jsem odešla, začala být světice neklidná a neustále se ohlížela ke dveřím. Otec se jí zeptal, zda mě má ráda, a ona nepatrným gestem přisvědčila. Zavolali mě proto nazpět. Jen co mě spatřila, usmála se, objala mě rukama a hlavu si mi položila na hrud'. Tak mi ji tam držela, dokud nezemřela.“

Terezie Annu neopustila ani po smrti: zjevovala se jí, hovořila k ní, povzbuzovala ji na duchu. Tehdy Anna vypomáhala v kuchyni, ve špitále a vlastně všude, kam ji představená poslala. Žila životem obyčejné řeholnice, ve skutečnosti však neobyčejné, plné pokory, dobroty a bezedné duchovní hloubky – Tereziiin rukopis na ní byl zkrátka čitelný.

Co se Anniných vidění sv. Terezie týče, nejednalo se o jediná nadpřirozená setkání, jichž se Anně dostávalo. Jak jsme uvedli, už mnohem dříve se jí začal zjevovat sám Spasitel. Takto na jedno ze setkání vzpomínala:

„Zjevil se mi Pán na kříži a hned prvními slovy, která mi řekl, vyhověl jednomu mému přání: Chtěla jsem vyzvědět, zda žízeň, kterou trpěl na kříži, byla žízeň přirozená. Řekl mi: »Má žízeň byla jen žízň po duších; je na čase, abys o tom uvažovala a vydala

se jinou cestou než dosud.« A ukázal mi všechny své dokonalé a úžasné ctnosti, kterých jsem se až polekala, poněvadž jsem se cítila tuze daleko od takovéto úžasné krásy a dokonalosti. Potom Pán zmizel a zanechal mé srdce celé zraněné svou láskou a rozjímáním o kříži, na němž visel tak zraněný z lásky k duším. Toto jeho projevení přizně mi v duši zůstalo natolik živé, že ve mně bylo dnem i nocí.“

Jindy se jí Ježíš zjevil velmi smutný: „Na levé rameno mi položil svou svatou ruku. Byla to jeho pravice a byla tak těžká, že to nelze vyjádřit. Svěřil mi pak důvod svého smutku: »Podívej se, kolik duší hyne, pomoz mi!« A ukazoval mi Francii tak, jako bych tam sama byla, v níž miliony duší hynuly vinou bludných nauk.“

Na toto vidění si dozajista vzpomněla v roce 1604, když spolu s dalšími sestrami přijela do Paříže, aby zde založily první karmelitánský klášter na území Francie. Přenesení ducha Karmelu za hranice Španělska s sebou pro Annu přineslo jednu zásadní změnu – přestala být konvrškou. Sice se tomu zpěchovala, ale až do chvíle, kdy jí bylo jasně řečeno, že jde o přání představených. Anna, vázaná slibem poslušnosti, musela uposlechnout a na znamení věčných slibů přijmout černý závoj.

Nyní již představeným nic nebránilo, aby Annu v lednu roku 1605 jmenovali převorkou nově zřízeného Karmelu v Pontoise. Byla hozena do vody a musela plavat, jak se říká – francouzsky uměla sotva pár slov, dosti bíděně četla, ale byla tu její osobnost odrážející ducha Matky zakladatelky a účinkující tak, že si jí sestry zamilovaly. Cítily z ní lásku a opravdovost, vřidnost, takt, schopnost přistupovat k ostatním přesně podle jejich dispozic a stupně duchovního vývoje. Podobná situace nastala, když přesídlila do pařížského kláštera – opět by se mohlo zdát, že jí její nedostatečné vnější předpoklady přede diskvalifikují, jenže Anna si své duchovní dcery získala svým nádherným lidstvem, z něhož vyvěrala do daleka svatost. Žel, do času. Na vině byla pochybná národnostní revnivost.

Někteří lidé se obávali toho, že Anna ve Francii bude mít tendenci poddávat své duchovní dcery poslušnosti španělských karmelitánů, kdyby oni přibýli do Francie. (Pravda je, že Anna vůbec neuvažovala o tom, že by sama byla podřizena

někomu jinému než španělským karmelitkám; nicméně je na pováženu, kolik zla dokázala nadělat tato z dnešního pohledu malicherná záminka k vyhlášení války tak ctnostné řeholnici.) A protože se jim tato představa přičila, začali proti ní jednotlivé sestry štvát – je prý cizinka, která nerozumí Francouzům a která by v sladké Francii chtěla s pomocí svých krajanů zavádět pověstnou tuhou španělskou disciplínu. (Zde se svým způsobem nemýlili, šlo však výhradně o Anninu snahu zachovávat ideál karmelitánského života zavedený Terezii.) Ne vždy se jim podařilo sestry proti Anně poštvat, avšak většinou byli úspěšní. Tak ovlivněné řeholnice se jí začaly vyhýbat, ba dokonce s ní ani nemluvíly, a pokud ano, tak jenom na popud z vyšších míst, aby jí do očí vyčetly všechny její nedostatky. Jeden z francouzských kněží Annu dokonce osočil z toho, že v sobě nosí ďábla a nenávisť ke všemu francouzskému.

Není divu, že Anna prožívala těžké, přetěžké časy, v nichž neměla nouzi ani o pocity nemožnosti dosáhnout spásy a opuštěnosti Bohem. Podepsalo se to i na jejím zdraví, v jednu chvíli se dokonce její lékař obával nejhoršího a důrazně kladl sestrám na srdce, aby o Annu dbaly, jestli nechtějí, aby zemřela.

Když jí některé ze spřízněných řeholnic radily, aby raději odešla zpět do Španělska, odmítla, Kristus ji přece žádal o pomoc s touto zemí. „Nemůžu a nechci se vyhýbat kříži. I kdyby mě zabili – s takovým rozhodnutím jsem sem přišla. [...] Nemíním opustit to, co Pán vložil do mých rukou. Přišla jsem sem proto, abych trpěla, předtím jsem nevytrpěla nic,“ odvětila jim. Odečteme-li prvních pár „tučných“ měsíců, musela tento kříž nést skoro tři „chudé“ roky, než byla v květnu roku 1608 poslána založit klášter v Tours.

Před sebou měla další tři roky na pozici převorky, tři roky, do nichž vcházela po předchozích neblahých zkušenostech s jistými obavami. Ty se ovšem ukázaly jako liché – snad proto, že Tours bylo na rozdíl od pařížské metropole mimo hlavní dění, její nepřátelé neměli potřebu proti ní brojit a díky tomu mohla Anna najít zase pokoj. Nevadilo zde ani její lpění na tereziánském modelu Karmelu, které bylo jedním z jablek sváru v jejím předěšlém působišti.

V roce 1611 se přesto raději uvolila Francii opustit a odebrala se do Flander. Po roce v Monsu odešla založit karmelitánský klášter v Antverpách.

Zde prožila Anna druhé jaro svého života. To první strávila po boku Terezie z Ávily († 1582), jejíž beatifikace v roce 1614 a kanonizace v roce 1622 ji naplnily bezmeznou radostí. V Antverpách se stala matkou nejen sester karmelitek, ale všech, kdo k ní přicházeli. Annina náruč byla totiž doširoka otevřená všem žadatelům o modlitbu, duchovní radu či almužnu. Lidé ji opravdu milovali a ona milovala je, vážili si jí, psávali jí s prosbou o radu i z biskupských a hraběcích paláců.

Anniny modlitby měly úžasnou moc, prosil ji o ně sám papež Pavel V. Dvakrát od Antverp odvrátily nebezpečí zničení protestantskými vojsky. Nejsou to prázdná slova – o modlitby tváří v tvář smrtelné hrozbě u Anny žadonilo celé město včetně městské rady a arcivévodkyně Alžběty Kláry Evženie, jež se nechala slyšet, že jí

„antverpský hrad nedělá žádné starosti, protože zde žije Matka Anna od sv. Bartoloměje, která je zárukou silnější obrany než jakékoliv armády, které bych mohla nasadit“.

Po dvojím vymodlení záchrany začali lidé Anně říkat „Osvoboditelka Antverp“.

Prožívání Boží lásky nabíralo u Anny na intenzitě, *„byla jsem touto láskou ze všech stran tak proniknuta, že kdyby ji Bůh netlumil, asi bych zemřela“.* Jindy zase zaznamenává: *„Ukazuje duši, že důvodem jeho smrti byla láska. Jakmile člověk dospěje k tomuto prožitku, není už schopen to snést a říká: »Ó Pane, uchvat' mé srdce!« nebo: »Chtěla bych být celá strávena a vůbec ne být, chtěla bych, abys byl ve všech tvorech ještě úžasněji a já byla zničena a strávena v Tobě.« Tento způsob lásky nedokážu vysvětlit. Nelze slovy vyjádřit, jak se duše v Boží přítomnosti rozplývá a jak se jí zdá, že je nucena říci: »Ty, Pane, buď a já ať se dočista rozplynu.« Kde je opravdu láska, tam člověk říká nesmysly a působí pomateně, dá-li se to tak říct.“*

Láska byla u Anny po celý její život, a to tak, že pro mnohé bylo její jednání nepochopitelné, neuchopitelné. Ne tak pro Církev svatou, která ji na důkaz pochopení jejího „pomateného působení“ ústy papeže Benedikta XV. prohlásila 6. května 1917 za blahoslavenou – téměř 300 let po jejím skonu, který nastal 7. června 1626.

* * *

Když se pomalu chýlila ke svému konci II. světová válka, hrozilo Antverpám opět celkové zničení. Tehdy se Antverpští obrátili s prosbou o pomoc na tu, se kterou už měli v tomto směru dvojí dobrou zkušenost. Vzájali bl. Annu od sv. Bartoloměje, na dveře svých domovů vylepovali její podobiznu, jiní si ji připínali na hrud'. Záhy mohli zase vzdávat dík „Osvoboditelce Antverp“ – město bylo proti všem předpokladům zachráněno.

Kardinál Sarah: Virus navrací Církev k počátkům

Příliš často chtěla Církev dokazovat, že „z tohoto světa“, a věnovala se všeobecně schvalovaným věcem spíše než apoštolátu, říká guinejský kardinál Robert Sarah, stojící v čele Kongregace pro bohoslužbu a svátosti. V komentáři publikovaném na stránkách francouzského deníku *Le Figaro* (19. 5. 2020) demaskuje, jak strach ze smrti, který se stal v těchto dnech jediným vodítkem sekulární společnosti, vede k zániku lidskosti. A hlas Církve, jenž má být hlasem naděje přesahujícím světskou dimenzi, před tímto sebedestruktivním pragmatismem příliš snadno kapituluje.

„Má Církev vůbec nějaké místo v epidemii, jež přišla ve 21. století?“ ptá se kardinál Sarah a pokračuje: „Na rozdíl od minulých století je většina lékařských služeb obstarávána státem a zdravotnickým personálem. Moderní doba má své sekularizované hrdiny v bílých pláštích – a vskutku jsou obdivuhodní. Nepotřebuje už houfy křesťanských dobrodinců, kteří by se starali o nemocné a pohřbívali mrtvé. Stala se Církev pro společnost zbytečnou?“

Virus Covid-19 navrací křesťany k počátkům. Ve skutečnosti Církev vstoupila do pokřiveného vztahu ke světu už dávno. Uprostřed společnosti tvrdí, že ji nepotřebuje, se křes-

tané snažili pedagogickými prostředky dokázat, že umějí být užiteční. Církev vystupovala jako vychovatelka, matka chudých, »odbornice v lidskosti«, řečeno slovy Pavla VI. A činila tak právem. Avšak křesťané poznenáhlu zapomněli na důvody této dovednosti. A nakonec zapomněli, že dokáže-li Církev pomáhat člověku, aby byl lidštějším, je tomu tak proto, že od Boha obdržela slova věčného života.

Církev se angažuje v boji za lepší svět. Právem podporuje ekologii, mír, dialog, solidaritu a rovnou distribuci bohatství. Všechny tyto zápasny jsou správné. Avšak mohou vést k zapomnění Ježíšových slov: »Moje království není z tohoto světa.« Církev má poselství pro tento svět jedině proto, že má klíče od jiného světa. Křesťané někdy nahlíželi na Církev jako na pomoc, kterou dal Bůh lidstvu, aby vylepšil jejich život na této zemi. A nechyběly jim k tomu důvody, protože víra ve věčný život vskutku dává světlo k správnému způsobu života veездеjším světě.

Virus Covid-19 odhalil záluďnou nemoc, která Církev pohlcuje: domněnku, že je »z tohoto světa«. Chtěla se cítit legitimně v jeho očích a podle jeho kritérií.

Avšak vynořila se radikálně nová skutečnost. Triumfující modernita se zhroutil

při setkání se smrtí. Tento virus odhalil, že navzdory všemu pojišťování a zabezpečování zůstává svět ochromen strachem ze smrti. Svět může vyřešit zdravotní krizi. Překoná jistě také krizi ekonomickou. Nikdy však nevyřeší tajemství smrti. Odpověď má jedině víra.

Podívejme se na tuto věc velmi konkrétně. Ve Francii, stejně jako v Itálii, se stala klíčovým bodem otázka domovů pro seniory. Proč? Protože otázka smrti vyvstala přímočaře. Měli by být jejich staří obyvatelé uzavřeni ve svých pokojích, vystaveni riziku, že zemřou v zoufalství a osamění? Nebo by měli spíše zůstat v kontaktu se svými rodinami s rizikem, že zemřou na virus? Nevěděli jsme, jak odpovědět.

Stát, ponořený do sekularismu, jenž se principiálně rozhoduje k ignorování naděje a vykazování kultu do privátní sféry, byl odsouzen k mlčení. Jediným jeho řešením je uniknout fyzické smrti za jakoukoli cenu, i kdyby to znamenalo smrt morální. Odpověď by mohla přinést jedině víra: doprovázet staré lidi k pravděpodobně smrti v důstojnosti a především v naději na věčný život.“

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html, 21. 5. 2020

Z duchovního pokladu Alice Lenczewske (5)

(Místa v textu označena „†“ jsou slova Ježíšova.)

Pátek 4. 4. 86

- Čím je láska?
- † Oddaností.
- Různé myšlenky se pletou v mé hlavě a překážíjí...
- † Panuj nad nimi.
- Co bude se mnou?
- † Budeš směřovat za mnou.
- Co mám odhodit?
- † Všechno.
- Jak žít?
- † V askezi mezi lidmi.

Čtvrtek 19. 6. 86, 9 h.

- Co to bylo?
- † Bylas se Mnou chvíli - velmi blízko.
- Skládám Ti k nohám svou bezmocnost a svou lásku.
- † A Já jsem se tebou těšil, přítelkyně Má.
- Čím naplnit tento den?
- † Láskou ke Mně.
- Co dělat?
- † Všechno to, co musíš - ve sjednocení se Mnou. Pojďme spolu tím dnem.
- Divné je všechno, co se děje v mém životě.
- † Tak nemluv. To je normální. Tak by mělo být se všemi, ale nechtějí.

Víš, jak pěkný by byl život lidí, kdyby Mi obětovali svou lásku?

Tolik mám pro ně milostí, a nemohu je rozdat.

Oni se snaží sami sebe obšťastnit, a pohled, co jim z toho vychází: tolik neštěstí a zla. A co teprve bude, až se míra naplní, až bude zničující zlo všude a v každém.

Čím více kdo přilnul ke zlu, tím větší bolest pozná. A jestliže ke Mně nezavolá, zůstane s tou bolestí a ještě větší navždy.

Buď se Mnou. Buď dobrá a něžná tak jako dnes. Je Mi zapotřebí lidské něžnosti, a tak málo se Mi jí dostává. Snaž se porozumět Srdci Boha. Ono potřebuje lásku, protože se jí žije.

Já vás napájím Mojí láskou neustále, díky tomu existujete. Ale aby bylo žití plné, je zapotřebí dvoustranného vztahu. Musíme se navzájem živit láskou. Tehdy bude nebe a není podstatné, na kterém světě.

Láska je nebem. Máš je ve svém srdci. Podívej: Skutečně je, se všemi svatými a anděly. Se Svatou Trojicí.

Protože duše se skrze lásku sjednocuje s Bohem, a v NĚm je všechno. Láska je brána, která otvírá tvoji duši a spojuje s nebem a se všemi, kteří tam jsou.

Dej Mi svoji lásku, přítelkyně Má, a pojď se Mnou...

Úterý 22. 7. 86, 22 h.

† Cennější je sloužit druhému člověku a odmítnout vlastní pohodlí, než dbát na svoje příznivé podmínky k modlitbě a setkávání se se Mnou. Pamatuj, že Já jsem také v druhém člověku, a jestliže se mu vyhýbáš, tedy i setkání se Mnou, vlastně se tak odvracíš ode Mne.

Středa 30. 7. 86, 5:30 h.

- Jak je to dobré, Otče, že chceš být s námi...

† To je důsledek toho, že jsem vás stvořil.

Stvořil jsem vás k dokonalosti, k lásce a k opětovnému spojení se Mnou. Toužím vás všechny mít úplně dokonalé a dělám, co je možné, abych vám pomohl - každému přiměřeně podle možností, jaké jsem mu dal.

Máte svobodnou vůli a právo přijmout nebo odmítnout.

Abych mohl plně působit ve vašem životě, je potřebná vaše volba, váš souhlas s tím. Stálý souhlas, neustálá touha a očekávání Mého působení. Ochotné přijímání, bez analýzy a hodnocení.

Mnohem lépe vím, jak vás vést, než vy sami.

Je tedy zapotřebí úplná důvěra.

Tehdy nejsou žádné překážky a Mé působení může být účinné.

Skutečně jsem udělal všechno, abych vám pomohl, a ukázal jsem vám to svým příchodem v podobě Člověka.

Ukazuji to stále skrze události a nejrůznější každodenní skutečnosti v životě každého z vás.

Ve všem jsem a všechno tvořím tak, abych vás dovedl ke Mně.

Otevírejte oči svých duší, abyste si toho všimli. Snažte se vnímat Pravdu. Dám světlo potřebné k jejímu osvětlení. Mějte touhu! Touha je klíčem otevírajícím Moje působení. Touha a důvěra.

Neschovávejte se přede Mnou jako Adam v Ráji, abyste skryli svoji hříšnost⁽¹⁾. Já přece všechno vím a nic se přede Mnou nedá skrýt.

Nepočítejte s tím, že ji [duši] sami dokážete napravit a přijít ke Mně čistí. Sami nic neuděláte, a odklad zvětší zlo, které se na vás pověsilo. Zlo rodí zlo. Je nutné je okamžitě přinášet ke Mně, abych je odstranil, než se rozroste. Je třeba překonat stud a s pokorou toužit po Mé pomoci.

Každá ambice, snaha o samostatnost, je ztížením, a tedy také zlem.

Skutečná svatost začíná od zbavení se každé ambice a jakékoliv soběstačnosti vůči Mně.

Dobro v tobě jsem Já.

Usiluj o to, abych tě přeměňoval v Sebe. Ode Mne jsi vyšla a tvým smyslem je návrat. Všechno, co konáš srdcem, myslí, tělem - musí vést ke Mně.

Já usnadňuji ten návrat - snaž se a doufej.

Ať ti nebere odvahu tvá neschopnost a ať tě nezarmucuje.

Znám tě, soucím s tebou a chci pomáhat.

Čtvrtek 14. 8. 86, 6 h.

† Chci, aby ses na všechno dívala Mýma očima. Chci tě naučit pravdivému hodnocení a z toho se rodičímu pochopení, porozumění a touze pomoci bez vnučování sebe, bez nabízení svých zálib, pohledů, domnělých předností.

- Vlastně jsme všichni zkaženi pýchou a ješitností. Setkání lidí je jako tržnice, kde

každý chce, aby si ho všimli. Cpe se mezi druhé svými promluvami, aby na sebe soustředil pozornost.

Dělá to početná většina nezávisle na místě, jaké ve skupině zaujmají. Každý chce být výše – než je – v očích těch druhých. Dělají to také ti, kteří mají velké a prokazatelné hodnoty.

Proč? Což by v každém z nás byla nějaká bolest, nějaký nedostatek lásky a pocitu vlastní hodnoty?

Což ti, kteří se nepředvádějí, také touží po obdivu a ohodnocení, jen jsou příliš slabí, aby se prodrali mezi silnější?

† To je nákaza prvotního hříchu – chuť být větším, významnějším než druhí. Potlesk, nadvláda, obdiv, podřizování si druhých.

I ty ji máš, ačkoliv si nelibuješ v předvádění se.

Ta vada je zdrojem nejrůznějšího zla. Na ní staví satan, protože to je největší lidská slabost. Každý vidí sám sebe jako mnohem lepšího, než je, a to mu také nestačí. Chce to ještě mít potvrzené od druhých, jejich obdivem, podřizování, následováním atd.

Ukázal jsem ti kousek pravdy o vás, abys lépe viděla také sebe. Abys byla ná-

ročnější na sebe a více chápavá vůči druhým.

– Jak dalece zachovávat shovívavost vůči druhým?

† Mnohem víc než vůči sobě. Ale je třeba jim ukazovat jejich vady. Z lásky – abys jim pomohla je postřehnout a v důsledku překonávat.

Žid 1,14: „Což oni všichni nejsou duchově pověřeni službou, posílání, aby sloužili těm, kteří mají zdědit spásu?“

† Moje malé, ubohé děti, kdybyste chtěly poznat, jak velice vás miluji a vážím si vás navzdory vaší malosti, nehonily byste se za obdivem lidí stejně malých jako vy, a také pouze hledajících vlastní hodnoty v očích druhých.

Jste Moje děti, vám patří Moje království. Proč se honíte za přeludy a lži toho, kdo má svět?

Proč chcete hledat potvrzení vlastní hodnoty u jiných, kteří vám lžou, aby se zalíbili?

Copak stále nevíte, kým jste a kým je váš Otec?

Navzdory vaší malosti a vaší hříšnosti je ve vás uložena důstojnost dětí Božích.

Proč se před sebou nakrucovat, když postačí být sebou. K čemu předstírat,

vždyť každý z vás má svoje autentické hodnoty, jaké jsem do něj vložil.

Odhalte je před sebou a opatrujte je. Jsou to Moje dary, kterými jsem každého vybavil.

Jsou veliké a není zapotřebí k nim nic přidávat. Stačí být přirozeným a skromným, a velikost dětí Božích bude hovořit skrze vás sama za sebe. A bude hovořit o Mně, který jsem vám dal všechno, čeho je zapotřebí.

Zůstávejte v pravdě a uvědomujte si to.

Jste ubozí a malí, ale máte v sobě Moji velikost. Nezmenšujte ji předstíráním něčeho o sobě. Uvěřte v to v nitru vlastního srdce. Můžete se cítit plnohodnotní, akceptovaní a milovaní.

Takové jsem vás stvořil pro život se Mnou a hojně obdaroval.

(Pokračování)

Z knihy Alicja Lenczewska: Świadectwo. Dziennik duchowy.

Wydawnictwo Agape sp. z o.o., Poznań, wydanie drugie zmienione, 2018.

Přeložila -vv- (Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. Gn 3,9–10.

Kardinál Sarah: Nelze přistoupit na Eucharistii za cenu profanace

„Eucharistie není ani právo ani povinnost, je darem, který dostáváme nezištně od Boha a který musíme přijímat s úctou a láskou,“ říká prefekt Kongregace pro bohoslužbu a svátosti kardinál Robert Sarah.

„Nikdo nemůže zakázat knězi zpovídat nebo podávat Eucharistii,“ říká kardinál Sarah v reakci na situaci v Itálii, kde se věřící nemohou účastnit mši již téměř dva měsíce. Kromě toho vládní dekrety uvolňující sanitární opatření nadále nepředvídají veřejné liturgie. Italský episkopát je nucen s vládou vyjednávat a jednání se dotýkají i veskrze vnitrocírkvevních otázek, jako je způsob přijímání eucharistického Krista.

Kardinál Sarah se nicméně důrazně vymezil proti některým technicistním řešením, o nichž informovala média. Návrat Eucharistie za cenu profanace je nepřijatelný. S Nejsvětější svátostí je třeba

zacházet způsobem hodným Boha. Není tedy přijatelný například nápad, aby se Hostie rozdávaly v plastovém balení na způsob samoobsluhy.

„Nemůžeme zacházet s Eucharistií jako s banálním předmětem. Nejsme v supermarketu. To je naprosté šílenství,“ komentuje kardinál Sarah v rozhovoru pro portál *Nuova Bussola Quotidiana*. Připomněl také, že v Církvi nadále platí pravidlo, že věřící má možnost volby, zda bude přijímat Hostii na ruku nebo do úst. Toto pravidlo musí být ctěno, řekl prefekt Kongregace pro bohoslužbu a svátosti.

Varoval také před uvykáním ke mším v přímém přenosu v televizi nebo na internetu. *„Bůh je vtělený, není virtuální realitou. Tento způsob je také význam-*

ně zavádějící pro kněze. Při mši má kněz hledět k Bohu. Místo toho si nyní zvyká na pohled do kamery, jako by šlo o představení. Takto se pokračovat nesmí,“ zdůrazňuje kardinál Sarah.

Na druhou stranu dodává, že ďáblovým pokusem o útoky na Eucharistii se nesmíme divit, neboť právě ona je srdcem života Církve. *„Jsem nicméně přesvědčen, že hlavním problémem je víra kněží,“* konstatuje kardinál Sarah. *„Kdyby si kněží uvědomovali, čím je mše a Eucharistie, určité způsoby celebrace nebo hypotézy o přijímání by je ani nenapadly.“*

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html,

2. 5. 2020

(Redakčně upraveno)

Tajemství stvoření

- dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

lásky, jež za tak mohutným dílem musí být! A čím je v tomto nedozírném prostoru člověk? „Téměř ničím,“ říká jiný žalm (srov. 89,48): bytostí, která se rodí a umírá, křehkým stvořením. A přece, ve vesmíru je lidská bytost jediným stvořením, jež si tuto tak překypující krásu uvědomuje. Nepatrná bytost, která se rodí a umírá, dnes je a zítra není, ale jediná, která si je toho vědoma. My jsme ti, kdo si tuto nádheru uvědomují.

Modlitba člověka těsně souvisí s pocitem *úžasu*. Velikost člověka je infinitezimalní v porovnání s dimenzemi vesmíru. I jeho největší výtoky vypadají jako maličkost... Člověk však není nicota. V modlitbě se mocně osvědčuje milosrdenství. Nic neexistuje náhodou: tajemství veškerenstva spočívá ve vlídném pohledu, který někdo zkříží s tím našim. Žalm prohlašuje, že jsme učiněni jen o málo menšími než Bůh a byli jsme korunováni ctí a slávou (srov. Ž 8,6). Vztah k Bohu je velikostí člověka, jeho inronizací. Přirozeně jsme téměř nic, ale povoláním jsme potomci velikého Krále!

To je zkušenost, kterou učinili mnozí z nás. Pokud běh života s jeho všemi hořkostmi někdy hrozí udusit v nás dar modlitby, stačí pohlédnout na hvězdné nebe, zapadající slunce, květ..., aby byla znovu zažehnuta jiskra díků. Možná, že tato zkušenost tvoří základ prvních stran Bible.

Když tento velkolepý biblický popis stvoření vznikl, neprožíval izraelský lid šťastné dny. Nepřátelská mocnost okupovala zemi, mnozí byli deportováni a ocitli se v Mezopotámii jako otroci. Nebyla už vlast, ani chrám, ani sociální a náboženský život, nic.

A přece, právě velkým příběhem stvoření začal někdo znovu objevovat důvody díků a chválit Boha za život. Modlitba je prvotní silou naděje. Když se modlíš, na-

děje sílí a rozvíjí se. Řekl bych, že modlitba otevírá brány nadějí. Naděje existuje, ale svoji modlitbou jí otvíráš dveře. Vždyť lidé, kteří se modlí, opatrují základní pravdy. Jsou těmi, kdo opakují především sobě a potom všem ostatním, že tento život je navzdory všem námahám, zkouškám a těžkostem plný podivuhodné milosti. A jako takový je třeba vždycky jej bránit a chránit.

Muži a ženy, kteří se modlí, vědí, že naděje je silnější než malomyslnost. Věří, že láska je mocnější než smrt a jednoho dne bude zajisté triumfovat, třebaže nevíme kdy a jak. Tvář modlících se mužů a žen září, protože i v těch nejtemnějších dnech nepřestávají být osvětlováni sluncem. Modlitba tě osvětluje. Prozařuje tvoji duši, tvoje srdce i tvoji tvář, i v těch nejtemnějších a nejvíce bolestných dobách.

Všichni jsme nositeli radosti. Pomysleli jste na to? Že jsi nositelem radosti? Anebo raději přinášíš špatné zprávy, jež sklíčují? Všichni jsme schopni přinášet radost. Tento život je darem, který nám daroval Bůh, a je příliš krátký, než aby byl spotřebováván smutkem a hořkostí. Chvalme Boha, buďme prostě spokojeni, že jsme. Pohlédme k veškerenstvu, pohlédme na krásu i na svoje kříže a řekněme: „Ty existuješ, učinil jsi nás pro sebe.“ Vnímat onen neklid srdce, který mne vede, abych vzdával Bohu díky a chválu. Jsme potomci velikého Krále, Stvořitele, a jsme schopni přečíst ve stvoření jeho podpis. Stvoření, kterého si dnes nehlédíme, nese podpis Boha, který je učinil z lásky. Pán ať nám umožní stále hlouběji to chápat a přivádí nás k projevu díků. Děkování je krásnou modlitbou.

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádía Vatikán
(Redakčně upraveno)

Mše svatá a ty

Z dopisu sv. Otce Pia Annité R.

„Vstupuj do kostela v tichosti a s velkým respektem, vědoma si toho, že nejsi hodna stát před jeho Majestátem. Mímo jiné zvažuj, že naše duše je v Božím chrámě a musí být čistá a bez poskvrny před Bohem i jeho anděly. Červenejme se proto, že ďábel k nám mnohokrát získal přístup – jeho svody světa, jako je pompa, hmota apod. – a neudrželi jsme čisté srdce.“

„Když stojíš přímo před Bohem ve Svátosti oltářní, oddaně poklekni. Vzdej hold Ježíši ve Svátosti oltářní. Současně s potřebami druhých mu svěř i ty svoje. Hovoř s ním jako dcera, odevzdaně.“

„Všechny úkony jako stání, klečení, sezení dělej s nejvyšší oddaností. Buď mírná v pohybech, neotáčej se do dveří, kdo přichází nebo odchází. Nesměj se z úcty ke svatému místu, ale i z respektu před jinými lidmi vedle tebe. Modlitby a slova vyslovuj zřetelně. V krátkosti chovej se tak, aby tvým chováním byl nebeský Otec oslavován. Opouštěj chrám, mělo by v tobě všechno doznívat a měla bys být klidná. V první řadě se rozluč s Ježíšem v Hostii. Požádej o odpuštění za všechny nedostatky v sobě a v žádném případě neodcházej bez požehnání.“

Prázdniny tu budou velice rychle a v **brněnském Centru naděje a pomoci (CENAP)** se opět připravuje pro dospívající dívky oblíbený týdeník

kurz „BÝT SAMA SEBOU“.

Tentokrát v termínu **27. 7. – 31. 7. 2020.**

Pokud máte doma dospívající slečnu a rádi byste jí pomohli, aby si udržela sebeúctu, aby dokázala i v náročném období dospívání žít v souladu s Desaterem, pak je to kurz právě „na míru“. Kurz je zaměřen na získání zdravého sebevědomí dospívajících a uvědomění si svoji jedinečnosti, kdy etické hodnoty jsou předkládány v souladu s morálním učením katolické církve.

Přihlášky a informace jsou na

<https://www.cenap.cz/byt-sama-sebou-1>

Těšíme se na mladé slečny, které chtějí na sobě více pracovat.

Podrobné informace
o probíhající **STAVBĚ MARIÁNSKÉHO SLOUPU na Staroměstském náměstí v Praze**
najdete na webu **<https://marianskysloup.info>**.

Nejkrásnější květ ráje (6)

MATKO LÁSKYHODNÁ

PANNA MARIA, MATKA LIDÍ

„Když tedy Ježíš uviděl matku, a jak vedle ní stojí učedník, kterého miloval, říká matce: »Ženo, hle tvůj syn.« Potom říká učedníkovi: »Hle, tvá matka.« Od té chvíle ji ten učedník přijal k sobě.“ (Jan 19,26–27)

Panna Maria se stala naší duchovní Matkou ve chvíli, kdy porodila svého Syna Božího. Nebylo možné, aby byla Matkou Ježíšovou bez toho, aby se stala také naší Matkou, neboť on je hlava a my jsme jeho údy.

Tuto zvláštní výsadu později Ježíš také slavnostně potvrdil. Přibit na kříži na Kalvárii, předtím než odevzdal svou duši Bohu, obrátil se k Marii. Ukázal na svatého Jana a řekl jí: „Ženo, hle tvůj syn“; a k Janovi, když ukázal na Pannu Marii: „Hle, tvá matka.“ To byla poslední vůle Spasitele světa.

Nelze si pod tím představit nic jiného než slavnostní zasvěcení, které bylo umocněno ještě okolnostmi místa i času stejně jako přítomnými svědky. Čas byl vybrán Ježíšem, kdy dokonával svou oběť na kříži, a také v srdci Panny Marie; místem byla Kalvárie, na které Božská Oběť ukřižována umírá; svědky jsou samotní lidé, pro které se Maria stává Matkou.

Děkuji Ti, můj drahý Ježíši, že jsi takto myslel na mě ve chvíli své smrtelné úzkosti a daroval jsi mi svou Matku podle těla, aby byla mou Matkou duchovní.

* * *

Ježíšova slova, stejně jako u svátostí, tvoří to, čeho jsou znamením: ta slova, která Spasitel vyslovil na kříži, posvětila Marii jako naši Matku a vybavila její duši veškerými nejněžnějšími a znamenitými mateřskými city k nám.

Mariina mateřská péče zahrnuje všechny. Počínaje těmi, kteří byli přítomni na Kalvárii, obdržela pro několik z nich, zejména pro zloděje po pravici, milost obrácení a věčného života. První křesťané v Marii také našli Matku, která je vždy utěšila, ochránila a utvrdila v těch tajemstvích víry, na kterých měla zřejmý podíl.

Ani poté, co byla vzata z tohoto světa, Maria nepřestávala projevovat svou ma-

teřskou lásku. Její láska platí nám všem a stará se o nás jako o své děti. Brání nás před našimi nepřáteli viditelnými i neviditelnými. Ochraňuje nás v nebezpečích. Utěšuje nás v trápeních. Vede a povzbuzuje nás pro naši spásu. Její dobrota, péče a bdělost nad námi je tak velká, že nikdo jí není cizincem pro její dary. Je to také učení Církve, že Bůh uděluje milost skrze Mariinu přímluvu. Můžeme tedy skutečně přičíst Svaté Matce slova z knihy Moudrosti: „Ale zároveň s ní mi přišly všechny statky a jejíma rukama nespočetné bohatství.“ (Mdr 7,11)

Raduj se, duše má, že ti Bůh daroval tak milující Matku, jakou je Maria, která ti může pomoci v těžkostech tohoto života a dovést tě do přístavu věčného pokoje.

* * *

Při vyvolení Panny Marie za Matku lidí Bůh obdařil její duši těmi nejněžnějšími city, kterých je mateřská láska schopna. Tedy i nám, které učinil jejími dětmi, vložil do našich srdcí nejčistší city lásky a úcty, které děti mohou mít ke své matce. Tyto city jsou dílem Božího Ducha, „jenž je závdavkem našeho dědictví“ (Ef 1,14) a skrze kterého jsme „přijali ducha osvojených synů, který nám dává volat: Abba! Otče!“ (Řím 8,15)

Tak jako máme plnou důvěru v Boha, našeho Otce, který nás miluje a stará se o naše potřeby, měli bychom mít nekořečnou důvěru v mocnou přímluvu Panny Marie. Tato důvěra by se měla projevit stejnými city lásky, úcty a poddanosti, které poslušné dítě chová ke své matce.

Milujme, ctěme a chvalme Pannu Marii, naši milující Matku, takovým způsobem, aby v nás mohla poznat své opravdové děti a mohla o nás říci: „To jsou synové, které mi zde dal Bůh.“ (Gn 48,9)

PŘÍKLAD - SV. MARKÉTA MARIE ALAÇOQUE

Svatá Markéta Marie Alacoque se narodila zbožným a počestným rodičům ve Vérosvres, malé burgundské vesnici ve Francii 22. července 1647.

Od jejího útlého věku ji Bůh obdaroval zvláštními milostmi, z kterých bylo

zjevné, že byla vybrána pro nějaké veliké dílo v Církvi. Když sotva dospěla k užívaní rozumu, projevila velikou bázeň před hříchem a zároveň horlivé přání po samotě, se kterou byla spojena mimořádná láska ke svatě čistotě. Tak velká byla její bázeň urazit Boha i všedním hříchem, že ihned přestala konat svůj skutek, ve kterém předpokládala toto nebezpečí.

Ve své zbožnosti se Markéta Marie zdokonalovala a především se cítila být přitahována ke zvláštní úctě k Matce Boží. Tak to sama popisuje: „Utíkala jsem se k Panně Marii ve všech svých potřebách a skrze ni jsem byla vysvobozena ze všech nebezpečí. Neopovážovala jsem se obrátit sama na Syna Božího, a tak jsem se modlila růženec k její počtě vkleče a uklonila jsem se s každým Zdrávasem a často jsem takto políbila zem.“ Není tedy divu, že skrze tuto úctu ke svatě Matce Boží byla Markéta shledána hodnou tak velkého poslání, jako je rozšíření po celém světě úcty k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu.

Když Markéta Marie vstoupila do kláštera Paray-le-Monial, svým čistým životem usilovala být stále blíž svému božskému Ženichovi a chtěla ho potěšit ve všech věcech. Náš Pán se jí zjevil několikrát a ukázal jí svou vůli, aby úcta k jeho Nejsvětějšímu Srdci byla rozšířena po celém světě jako blahodárná řeka, která oživuje lidské pokolení, jež odumírá malomocenstvím hříchu, a že byla ona pro tento úkol vybrána.

Svatá Markéta věrně odpověděla na toto povolání a v krátkém čase se klášter Navštívení, kde žila, stal centrem této úcty, nyní tolik rozšířené a tak drahé srdcím všech křesťanů. Svata Markéta Marie zemřela 17. října 1690 a byla svatořečena papežem Benediktem XV. v roce 1920.

MODLITBA

Ó Panno Maria, pevně věřím, že jsi nám byla dána za naši Matku slovy Tvého Syna visícího na kříži a že nikdy nepřestaneš být naší nejněžnější Matkou. Vypros nám milost odpovědět na tuto lásku, abychom mohli být vždy Tvými věrnými dětmi. Amen.

MATKO OBDIVUHODNÁ

POVINNOSTI JEŽÍŠE K PANNĚ MARIÍ

„*Betsabe se tedy odebrala ke králi Šalomounovi... a král jí povstal vstříc a poklonil se před ní, potom usedl na svůj trůn, pro královnu matku přistavili stolec a ona usedla po jeho pravici.*“ (1 Král 2,19)

Slovo učiněné tělem, které přijalo lidské tělo v lůně blahoslavené Panny Marie, se tímto podrobilo své milované Matce konat všechny povinnosti jako ten nejdokonalejší syn.

První povinností je láska. Zejména skrze lásku se syn snaží odplatit rodičům jejich lásku. Kdo může vypovědět tu horlivou lásku, která hořela v srdci malého Ježíška k jeho blahoslavené Matce? Kdo může spočítat poklady milosti, která zaplavila duši jeho Neposkvrněné Matky od prvního okamžiku jeho pozemského života? I ve svém spánku Ježíš myslel na svou Matku, kterou obdaroval těmi nejlepšími dary: „Spím, ale mé srdce bdí.“ (Pís 5,2)

Bylo to však v čase jeho utrpení, kdy Ježíš prokázal Marii lásku tím nejlepším způsobem, protože jeho poslední myšlenka byla svěřit svou Svatou Matku milovanému učedníkovi.

Na tuto lásku Maria odpověděla neokonečnou láskou ke svému Synu a tato vzájemná láska stvořila pouto, které sjednocuje jejich srdce v nebi tak úzce, že jsou Srdcem jedním: „Můj milý je můj a já jsem jeho.“ (Pís 2,16)

* * *

Úcta, kterou prokazoval Ježíš Marii během svého života, byla stejná jako jeho láska k ní. Neměl v úctě Pannu Marii jen proto, že byl Synem, bylo to také pro zvláštní milost a výjimečnou svatost, kterou byla duše Panny Marie ozdobena.

Nesrovnatelná důstojnost Panny Marie, jež byla prosta veškerého hříchu a obdařena nejlepšími milostmi ve své duši, byla pro Ježíše tou největší pohnutkou pro tuto zvláštní úctu k jeho Matce. Tímto svým příkladem nás tedy Syn Boží učí, s jakým respektem se máme k naší nebeské Královně chovat.

V úctě krále Šalomouna k jeho matce Betsabe nacházíme náznak úcty, kterou měl Ježíš k Panně Marii. Když k němu

přišla, aby přednesla svoji prosbu, Šalomoun povstal a šel své matce naproti: pak se jí uklonil a přikázal, aby jí byl dán trůn po jeho pravici. Takto Ježíš vzdává úctu Panně Marii, své Matce, když ji posadil po své pravici a projevuje jí lásku a úctu, kterou mají lidé k němu. „Po pravici stoji ti královna oděná v zlatohlav kolkolem zpestřený.“ (Ž 45,10)⁽¹⁾

Je to vskutku veliká věc, že andělé i lidé mohou vzdávat poctu Panně Marii a nazývat ji Královnou nebe i země. Avšak je již nad naše chápání, že Bůh sám nešetřil těmito zvláštními úkony, aby vzdával svou úctu k této milostiplné bytosti.

* * *

Ježíš Marii nejen miloval tou nejněžnější láskou a prokazoval jí úctu, kterou si zasloužila pro svoji důstojnost, ale také se rozhodl být jí poslušný po celý svůj život: „A byl jim poddán.“ (Lk 2,51)

Nebyla to však poddanost nižšího vyššímu, neboť hypostatické spojení klade Ježíše nad všechno stvoření. Byl to skutek podřízenosti syna své matce, kterému byla Boží Prozřetelností dána, aby mu poskytl časné potřeby v životě.

Byla to Maria, která obdržela onen vznešený úkol, aby se starala o časné Ježíšovy potřeby: zodpovědnost, kterou sdílela se svým přečistým snoubencem Josefem. Maria a Josef Spasitele šatili a živili, chránili ho před nepřízní počasí a nepřátelstvím lidí.

Ó pokoro Krále králů! Ó nevyslovitelná důstojnosti Panny Marie a Josefa, v jejichž náručí mohl Stvořitel světa šťastně a bezpečně spočívat!

PŘÍKLAD - ZJEVENÍ PANNY MARIE NA HOŘE BERICO

Na počátku 15. století postihl město Vicenza v severní Itálii velký mor, který si vyžádal obrovské množství obětí. Obyvatelé v tomto neštěstí našli útočiště v mocné přímluvě Panny Marie. A jejich důvěra nevyšla naprázdno.

Matka Boží se slitovala nad hrozným morem nešťastných lidí a zjevila se zbožné ženě jménem Vincenza 7. května 1426 a přikázala jí, aby šla za biskupem i na radnici a přemluvila je, aby byl postaven kostel k její počtě na hoře Berico, která je blízko města. Panna Maria Vincenzu

také ujistila, že mor ihned přestane, když bude její přání splněno.

Vincenza ihned uposlechla, avšak jejím slovům nevěřili. Téhož roku 2. srpna se Matka Boží opět zjevila této ženě na stejném místě. Na potvrzení svého přání vzala Panna Maria olivovou větev, kterou na zemi nakreslila, jak má kostel vypadat.

Tentokrát církevní i světské představitelé, když slyšeli o druhém zjevení, slovům Vincenzy uvěřili. Lidé přišli na místo zjevení a slíbili učinit, co Panna Maria žádala. První kámen nového kostela byl položen 25. srpna a toho dne morová náhoda přestala být tak hrozná a za tři měsíce, kdy byl kostel dokončen, mor zcela vymizel, po dvaceti letech, co trval ve městě i v celém okolí.

Množství milostí, které Panna Maria seslala na ty, kteří ji navštívili v tomto kostele, je neuvěřitelné. Byl to kardinál Giuseppe Sarto, který se později stal papežem Piem X., jenž toto zjevení uznal pro milosti, které zde věřící obdrželi od Panny Marie. Dne 25. srpna jubilejního roku 1900 kardinál Sarto, na památku nepřestávající vděčnosti věřících svaté Matce Boží, korunoval obraz Panny Marie, který je uctíván v bazilice na hoře Berico, zlatou korunou. Tímto Církev zpečetila pouta úcty a díkůvzdání, která křesťany spojují se vznešenou Matkou Boží a Matkou lidí.

MODLITBA

Ó Panno Maria, Matko vskutku obdivuhodná, Tvé přímluvy je sám Bůh poslušný! Ó slavná Královno nebe a země, vládni nad mým srdcem a vypros, aby mé myšlenky a city, které jsou tak často vzdáleny Tvým, se zcela sladily s vůlí Tvého Božského Syna. Amen.

(Pokračování)

A. M. LÉPICIER: *The Fairest Flower of Paradise*. London 1922. Str. 71-82

Zdroj: <https://archive.org/details/FairestFlowerOfParadise1922/page/n4/mode/2up>

Přeložila -hš- (Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ Překlad dr. Hejčla. [pozn. překl.]

Karmelitáni si připomínají 800. výročí mučednictví sv. Angela

Karmelitánský řád zahájil 5. května jubilejní rok, který připomíná 800. výročí mučednické smrti sv. Angela, zvaného Jeruzalémský, ale též Sicilský. Byl totiž jedním z prvních bratrů, kteří se z hory Karmel vypravili na jihoitalský ostrov.

„Mou první myšlenkou je prosit sv. Angela za ochranu našeho světa, který se snaží žít spolu s koronavirem,“ píše v poselství k jubilejnímu roku generální převor karmelitánského řádu, P. Míceál O'Neill. „Dnes v tomto světě můžeme nalézt vzor a druhá, zejména tehdy, když nás utiskují různé formy zla, jako kriminalita, obchod s lidmi, zneužívání našeho společného domova.“ Svatý Angelus byl mučedníkem, pokračuje P. O'Neill, stejně jako jsou „dnešními mučedníky lidé, kteří v nemocnicích léčí pacienty s koronavirem, ačkoli vědí, že tím ohrožují vlastní život“.

U sv. Angela, pokračuje poselství, „spatřujeme míru skutečného úsilí v kauze, která nepočítá s vlastním prospěchem, nýbrž s dobrem bližního a která hájí pravdu“. Tento světec se může stát vzorem pro dnešní mladé lidi, kteří hledají životní cíl a prostředí vhodné pro svůj růst. „Prosím Boha,“ uzavírá generální převor, aby se toto „jubileum stalo znamením Boží lásky k jeho lidu a aby karmelitánské svatyně poskytovaly místním věřícím, migrantům a poutníkům prostor k setkávání, osvěžení a osvícení evangeliem.“ Bližší informace o jubileu poskytují zvláštní webové stránky <https://ottavocentenariasantangelo.org>.

Svatý Angelus se narodil v Jeruzalémě roku 1185. Po smrti svých rodičů spolu se svým bratrem a dvojčetem Janem vstoupil do kláštera na hoře Kar-

mel. V pětadvaceti letech přijal kněžské svěcení a roku 1218 byl vyslán na misi do Říma, aby od papeže Honorio III. získal potvrzení karmelitánské řehole. Poté se budoucí světec odebral na Sicílii, aby kázal proti katarům. V Licatě poblíž Agrigenta jej při kázání v kostele napadl místní šlechtic a zatvrzelý katar, Berengarius, který jej smrtelně zranil pěti ranami mečem. Angelus zemřel krátce poté, psal se 5. květen 1220. Byl pohřben v kostele, kde podstoupil mučednictví. Roku 1662 byly světcovy ostatky přeneseny do nového kostela, vystavěného na místě původního chrámu poté, co na světcovu přímluvu bylo město Licata uchráněno moru.

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html,
9. 5. 2020

Misionářka z Čadu: Zdejší hrozbou je malárie, tuberkulóza a podvýživa

Podle oficiálních údajů patří Čad k zemím nejméně zasaženým novým koronavirem. „Větší obavy máme z důsledků vládních restrikcí než z možného nástupu pandemie,“ říká komboniánská misionářka a lékařka sestra Elisabetta.

Vnitrozemní africký stát Čad se rozkládá v oblasti Sahary a Sahelu, jeho šestnáctimilionová populace se soustředí zejména do jihozápadní a jižní oblasti, kde sousedí s Kamerunem a Středoafričskou republikou. Čad patří k nejchudším africkým státům, což se odráží také na velmi vysoké úmrtnosti dětí do pěti let i rodiček (podle UNICEF z tisíce dětí narozených v Čadu jich do pěti let zemře 209). Přestože koronavirus do této země téměř nedorazil – oficiální zdroje mluví o 70 případech a 5 úmrtích – tamní vláda následovala v restriktivních opatřeních zbytek světa. Právě tato vládní nařízení jsou však hlavním zdrojem obav, říká italská misionářka. Ve Východním Logonu, kde žije a pracuje sestra Elisabetta Raule, nebyl diagnostikován žádný případ nákazy covid-19.

„Do dnešního dne jsem se v naší nemocnici nesetkala se žádným případem koro-

naviru. Jeho příznaky, jako horečka a kašel, jsou banální a společné pro mnoho jiných nemocí, ať už jsou virové jako malárie, nebo infekce horních dýchacích cest či tuberkulóza, která v Čadu – podobně jako v dalších severoafrických zemích – budí větší obavy a spolu s podvýživou, velmi rozšířenou v naší oblasti, mají na kontě mnoho úmrtí.“

Komboniánská misionářka sestra Elisabetta, která je chirurgyní a zároveň ředitelkou nemocnice sv. Josefa v městečku Bebedjia v diecézi Doba, při silnici směřující k hranicím s Kamerunem a Středoafričskou republikou, vzdáleném od hlavního města N'Djamena 650 km. Nemocnice, v jejímž čele stojí, nemá žádné prostředky k diagnostice nového koronaviru, takže instrukce příkazující vysílat nakažené do specializované nemocnice v hlavním městě vyznívá přinejmenším zajímavě. Na nemocnici doléhají zejména další vládní opatření: většina zdravotního personálu ze státních nemocnic v periferních oblastech byla totiž odvolána do hlavního města, a do církevní nemocnice sv. Josefa proto míří daleko víc pacientů než dříve:

„Vládní nemocnice byly zbaveny téměř veškerého zdravotního personálu. Nemocní lidé tedy nenacházejí pomoc; lidé trpící malárií, ale i dalšími akutními nemocemi a zde běžnými patologiemi nyní přicházejí k nám. Vládní restrikce spojené s pandemií pociťujeme tedy velmi silně. (...) Uzavření hranic vystavuje populaci velice vážnému ohrožení hladem, protože obchod se vesměs zastavil, pohyb vozidel je omezen a Čad je zemí, která nemá moře, je ve vnitrozemí, v saharské oblasti, a se zavřenými hranicemi k nám nedorazí ani zboží prvotní potřeby. Kromě toho spolu s nouzovým stavem byl vyhlášen také zákaz vycházení po 19. hodinu, což vedlo k uzavření všech drobných aktivit ve vesnicích.“

Jak dodává italská lékařka a misionářka, obavy z důsledků těchto opatření jsou velmi silné. Na prvním místě se sestry bojí hladomoru: „Obyvatelstvo žije zejména ze zemědělství, z chovu dobytka, drobného obchodu a výměny, tedy z činností, které probíhají ze dne na den, proto na nás bude mít tento lockdown velký dopad.“

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html,
4. 5. 2020

Modlitby členů Čestné stráže Nejsvětějšího Srdce Ježíšova

ZÁSVĚTNÁ MODLITBA

Odevzdání se Nejsvětějšímu Srdci Pána Ježíše

(Podle sv. Marie Markéty Alacoque)

Nejsvětější Srdce Ježíšovo, já N...., zasvěcuji Ti a odevzdávám svou osobu, svůj život a své skutky, své obtíže a kříže a umiňuji si, že od nynějška všeho, co jsem a co mám, budu užívat jenom k Tvé cti, lásce a oslavě. Je mým pevným, neodvolatelným rozhodnutím zcela Ti náležet, všechno konat z lásky k Tobě a varovat se všeho, co by se Ti mohlo nelíbit. Proto volím Tebe, Nejsvětější Srdce, za jediný předmět své lásky, za ochránce svého života, za záruku své spásy, za podporu své slabosti a nestálosti, za náhradu chyb celého mého života a za jisté útočiště v hodině smrti. Přelaskavé Srdce, buď mým obhájcem před Bohem, svým věčným Otcem a odvrát ode mne tresty jeho spravedlivého hněvu. Srdce plné lásky, v Tebe skládám všechnu svou důvěru. Pro svou slabost a zlobu se všeho obávám, ale od tvé dobroty všechno doufám. Znič ve mně, co se Ti nelíbí nebo Ti odporuje. Tvá čistá láska ať se vtiskne v mé srdce tak pevně, abych na Tebe nikdy nemohl(a) zapo-

menout a aby mě nic nemohlo od Tebe odloučit. Božské Srdce, zapřísahám Tě pro Tvou neskonalou dobrotu, abys vrylo mé jméno hluboko v sebe. Toužím, aby všechno mé blaho a všechna má čest záležely v tom, abych směl(a) žít a umřít v Tvé svaté službě. Amen.

MODLITBA RANNÍ

Nejsvětější Srdce Ježíšovo, od první chvíle procitnutí se obrací k Tobě mé myšlenky i celé mé srdce.

S největší láskou vzdávám Ti hold úcty a uznávám Tě za svého Pána a Boha. Odevzdávám Ti všechno, co jsem a co mám, především své srdce a srdce všech lidí. Tuto nabídku srdcí spojuji s Tvoji obětí na kříži. Vzdávám Ti nejhlubší díky za to, že jsi nade mnou této noci bděl jako nejlepší matka a že jsi mne uchránil od všeho neštěstí a náhlé smrti; že mi dávaš čas, abych ho využíval(a) k Tvé chvále a k zdokonalení své duše.

Pomoz mi, abych se s pomocí Tvé milosti vystříhal(a) hříchu, rosl(a) ve ctnostech i v lásce k bližnímu. Spojuji všechny své myšlenky, slova, skutky, modlitby, práce a utrpení se zásluhami Tvého Nej-

světějšího Srdce. Bdi nade mnou, Srdce mého Spasitele. Amen.

MODLITBA VEČERNÍ

Díky Ti, Nejsvětější Srdce Spasitelovo, za všechny Tvé milosti a dobrodiní, přijaté v tak hojně míře v tomto dnu. Děkuji Ti za otcovskou péči o mne, za uchránění od všeho nebezpečí a neštěstí. Vyznávám s pokorou, že neminul ani jeden den, abych Tě nezarmoutil(a) svými hříchy. Protože mne zaslepila sebeláska, dej mi světlo poznání mých vin. *(Zde je možno vykonat zpytování svědomí.)*

Prosím Tě pokorně, Srdce Spasitelovo, odpusť mi a dej mi milost k nápravě života. Ochraňuj mne této noci, obklop mne svojí otcovskou starostlivostí a uchraň mne ode všeho zlého. Amen.

V přihlášce do Čestné stráže Nejsvětějšího Srdce Ježíšova uveďte:

Jméno a příjmení, datum narození, adresu, určenou hodinku, telefon (e-mail – nepovinný údaj), datum, podpis.

Přihlášky zasílejte na adresu:

Kristina Roszaková,
Nábřeží svobody 17,
737 01 Český Těšín
nebo e-mailem na kris.ros@centrum.cz

Caritas Internationalis: Důsledky pandemie zabijí víc lidí než Covid-19

Ekonomické důsledky pandemie jsou a budou daleko smrtonosnější než její zdravotní dopad, zejména v nejchudších oblastech světa. Upozorňuje na to papežská nadace Caritas Internationalis. Bez okamžité pomoci zabijí důsledky pandemie víc lidí než ona sama. Smrt hladu ohrožuje 230 milionů lidí, dvakrát víc než doposud.

„Tak jako svět spojil strach z koronaviru, musí jej spojit také solidarita,“ vybízí organizace sdružující katolické charity ve 163 zemích světa. Caritas Internationalis připomíná, že nejohroženější jsou obyvatelé chudých zemí a těch, v nichž probíhají vojenské kon-

flikty. Opakuje apel papeže Františka na zrušení mezinárodních sankcí proti Sýrii, Iráku, Libyi, Venezuele či Jemenu. Sankce znemožňují dopravu léků, sanitárních potřeb a další nejnaléhavější pomoci pro obyvatelstvo.

„V této situaci musíme být sjednoceni v solidaritě. Nesmějí tu být omezení znemožňující přinášení pomoci potřebným,“ říká pro Vatikánský rozhlas Marta Petrosillo z Caritas Internationalis a zdůrazňuje, že současná tendence směřuje přímo k hluboké humanitární krizi: „Caritas Internationalis se obává, že evropské země a Spojené státy, které jsou největšími dárci, omezí nyní svou podpo-

ru a zaměří se výlučně na krizové situace uvnitř svých hranic. Navzdory vlastním těžkostem však nesmíme zapomínat na nejchudší země. (...) Při pohledu na bolestné následky koronaviru v našich zemích pomysleme například na Nigérii nebo Pákistán, kde lidé nemají žádné zásoby a žijí ze dne na den, celé rodiny jsou odkázány například na každodenní prodej na trhu. Poslední dva měsíce nucené izolace zdvojnásobily na světě počet lidí, kterým hrozí smrt hladu.“

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html,
11. 5. 2020

Pondělí 8. 6. 2020

6:05 Ateliér užité modlitby: Marek Orko Vácha a Václav Ventura **7:20** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (156. díl) **8:45** V pohorách po horách (75. díl): Ondřejník – Moravskoslezské Beskydy **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Historie českých hospiců aneb První hospic v Čechách **9:40** Outdoor Films s Miroslavem Haluzou (47. díl): Cestovatel a filmař v jedné osobě **11:15** Sedmihlásky (65. díl): Já su malý dráteníček **11:20** Mašinky (7. díl): O trati, co vede kolem jezera **11:30** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** První křesťané: Mniši, panny a poustevníci **13:25** Vzdálená pobřeží ticha – Kazachstán **14:00** Ovečky: VĚŘÍM V BOHA [L] **14:35** Cesta k andělům (78. díl): Adolf Born – výtvarník **15:30** V souvislostech **16:00** Noční univerzita: P. Petr Karas – Žít, a ne živořit **16:55** Na pořadu rodina (10. díl): Prožívání církevního roku **18:00** Živě s Noe [P] **18:20** Víra do kapsy: Emoce, volby, rozhodnutí **18:35** Sedmihlásky (65. díl): Já su malý dráteníček **18:40** Mašinky (8. díl): O zloději, který okrádal mašinky **18:50** Putování po evropských kláštorech: Benediktinky z Loppem: Začít znovu **19:15** Odkaz předků (1. díl): Lenešice **19:30** Rolničky /SK/ na Mohelnickém dostavníku [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Dobrodružství před kamerou (10. díl) [P] **21:15** ARTBITR – Kulturní magazín (93. díl): Klauni, senioři a poezie [P] **21:25** Mixtékové – Mezi náboženstvím a tradicí [P] **22:00** Terra Santa News: 3. 6. 2020 **22:20** Dáváme lidem naději: Charita Valašské Meziříčí a její činnost **23:00** Výpravy do divočiny: Hovory nosorožců **0:05** Post Scriptum **0:15** Večer chval (87. díl): Současná písně chval **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 9. 6. 2020

6:05 Hlubinami vesmíru s dr. Ondřejem Pejchou, 2. díl **6:55** Pod lampou **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Příroda kolem nás: Expedice za vlky do Polska **9:40** V souvislostech **10:00** Muzikanti, hrajte **10:30** Noční univerzita: P. Bogdan Stepien – Boží radost v nás **11:15** Mašinky (8. díl): O zloději, který okrádal mašinky **11:25** Sedmihlásky (65. díl): Já su malý dráteníček **11:30** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace **12:50** Dobrodružství před kamerou (10. díl) **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Cesta k andělům (79. díl): Marie Retková – moderátorka **15:30** Hovory z Rekovic: Iva Bittová **15:45** V pohorách po horách (75. díl): Ondřejník – Moravskoslezské Beskydy **16:00** Kulatý stůl: 70 let od Akce K **17:35** Na křídlech andělů **18:00** Živě s Noe [P] **18:25** Sedmihlásky (65. díl): Já su malý dráteníček **18:30** Mašinky (9. díl): O bludné výhybce **18:40** Animované biblické příběhy: Beránek Boží **19:15** Řeckokatolický magazín [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny: 9. 6. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Buon giorno s Františkem [L] **21:00** Mše svatá na poděkování za ukončení pandemie, Praha [L] **22:20** Živě s Noe [P] **23:00** Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší víry: Tělo trpící i oslavené: Mystické spojení Krista a církve **23:50** Post Scriptum **0:05** Cesta k církvi – Život a osud otce Alexandra Meně **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 10. 6. 2020

6:05 Zpravodajské Noeviny: 9. 6. 2020 **6:25** Noční univerzita: P. Petr Karas – Žít, a ne živořit **7:20** Stíny nad Libavou **7:55** Missio magazín: Červen 2020 **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Přímý přenos generální audience papeže [L] **10:25** Poznáte je po ovoci **11:15** Mašinky (9. díl): O bludné výhybce **11:30** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENÁ

Telepace [L] **12:50** Mixtékové – Mezi náboženstvím a tradicí **13:15** Kmochův Kolín 2019: Severočeská harmonie města Štětí **13:40** ARTBITR – Kulturní magazín (93. díl): Klauni, senioři a poezie **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Cesta k andělům (80. díl): Jiří Sláma – historik **15:30** Dobrý pastýř Mons. Franco Dalla Valle, SDB **16:05** Zpravodajské Noeviny: 9. 6. 2020 **16:30** Jak potkávat svět (78. díl) **18:00** Živě s Noe [P] **18:20** Mašinky (10. díl): O srnečce a panu železničáři Mrázkovi – 1. díl **18:30** Sedmihlásky (65. díl): Já su malý dráteníček **18:35** Mezi pražci (88. díl): Červen 2020 **19:30** Terra Santa News: 10. 6. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Adorace [L] **21:10** Benin – cesta návratu [P] **21:30** Živě s Noe [P] **22:10** Noční univerzita: Anselm Grün OSB – Od mne k tobě [P] **23:00** Vezmi a čti: květen 2020 **23:15** V pohorách po horách (10. díl): Velký Kosíř – Haná **23:25** Generální audience papeže Františka **23:45** Příroda kolem nás: surikata a labuf **0:05** Post Scriptum **0:15** Dům ze skla? **1:15** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 11. 6. 2020

6:05 Odkaz předků (2. díl): Pelhřimovy **6:15** Na pořadu rodina (10. díl): Prožívání církevního roku **7:15** Zambijský Bambo **7:45** Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší víry: Tělo trpící i oslavené: Mystické spojení Krista a církve **8:35** Terra Santa News: 10. 6. 2020 **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Opřu se o florbalovou hůl **9:40** Kulatý stůl: 70 let od Akce K **11:15** Sedmihlásky (65. díl): Já su malý dráteníček **11:20** Mašinky (10. díl): O srnečce a panu železničáři Mrázkovi-1. díl **11:30** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Muzikanti, hrajte **13:20** V pohorách po horách (57. díl): Brestová – Roháče **13:35** Generální audience papeže Františka **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Cesta k andělům (81. díl): Simona Postlerová – herečka **15:25** Setkání **15:45** V pohorách po horách (75. díl): Ondřejník – Moravskoslezské Beskydy **16:00** Outdoor Films s Miloslavem Stinglem (10. díl): Neustále ve spisovatelské pubertě **17:35** Velehrad v době nesvobody **18:00** Živě s Noe [P] **18:25** Sedmihlásky (65. díl): Já su malý dráteníček **18:30** Mašinky (11. díl): O srnečce a panu železničáři Mrázkovi – 2. díl **18:40** Hrát si dovoleno **19:00** Večeře u Slováků: 11. neděle v mezidobí [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny: 11. 6. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (157. díl) [L] **21:30** Živě s Noe **22:10** Pod lampou [P] **0:15** Post Scriptum **0:25** Zpravodajské Noeviny: 11. 6. 2020 **0:45** Credo: korouhve Karla Rechlíka **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 12. 6. 2020

6:05 Zpravodajské Noeviny: 11. 6. 2020 **6:25** První křesťané: Mniši, panna a poustevníci **6:55** Mezi pražci (88. díl): Červen 2020 **7:50** Víra do kapsy: Emoce, volby, rozhod-

nutí **8:05** Noční univerzita: Anselm Grün OSB – Od mne k tobě **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** ARTBITR – Kulturní magazín (93. díl): Klauni, senioři a poezie **9:30** Mixtékové – Mezi náboženstvím a tradicí **10:00** Missio magazín: Červen 2020 **11:00** Obdarovávání – Otec Radek **11:15** Mašinky (11. díl): O srnečce a panu železničáři Mrázkovi – 2. díl **11:25** Sedmihlásky (65. díl): Já su malý dráteníček **11:30** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Na pořadu rodina (11. díl): Když je duše nemocná... **14:00** Ovečky [L] **14:30** Rolničky /SK/ na Mohelnickém dostavníku **14:50** Odkaz předků (3. díl): Ročov **15:00** Kmochův Kolín 2018: Společný koncert kolínských orchestrů a slavnostní zahájení **16:30** Zpravodajské Noeviny: 11. 6. 2020 **16:50** Buon giorno s Františkem **17:45** Předání proutěného femesla **18:10** Jezuitské redukce v Paraguaji **18:30** Sedmihlásky (65. díl): Já su malý dráteníček **18:35** Od slunéčka do tmy: O prokletém fojtovi [P] **18:40** Přejeme si... **19:00** Noc kostelů 2020 [L] **23:05** Anežka Česká **0:05** Má vlast: Štípa **1:25** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 13. 6. 2020

6:05 Vzdáleně blízká Indie **6:35** Hrát si dovoleno **6:55** Poletuchy: Na skok do Štramberka **7:45** Sedmihlásky (65. díl): Já su malý dráteníček **7:50** Odvaha otce Karola **9:05** Animované biblické příběhy: Beránek Boží **9:40** GOODWILLBOY V. (9. díl) **10:30** V posteli POD NEBESY IV. (1. díl) **11:20** Příroda kolem nás: Expedice za vlky do Polska **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:05** Pod lampou **14:10** Štětcem a píšťalou **14:35** Terra Santa News: 10. 6. 2020 **15:00** Kmochův Kolín 2019: Průvod kapel městem **16:10** Vitráže v kapli Ducha Svatého [P] **16:35** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (157. díl) **18:00** Jak si mě našel Antonín z Padovy **18:40** V pohorách po horách (76. díl): Velká lúka – Martinské hole [P] **19:00** První křesťané: Křest Barbarů **19:30** V souvislostech [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Slezská Lilie 2020: Živě: Deset let Slezské lilie – to bylo tak! [L] **22:30** Slezská Lilie 2020: Živě: Večer chval a díky za deset let Slezské lilie [L] **23:05** Živě s Noe [P] **0:15** Jak potkávat svět (76. díl): Se Simou Martausovou **1:35** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 14. 6. 2020

6:05 Rok na Svatém Hostýně **6:55** Na pořadu rodina (11. díl): Když je duše nemocná... **8:00** Řeckokatolický magazín **8:15** Odkaz předků (4. díl): Morávka **8:25** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (157. díl) **9:50** Večeře u Slováků: 11. neděle v mezidobí **10:15** ARTBITR – Kulturní magazín (93. díl): Klauni, senioři a poezie **10:30** Mše svatá z festivalu Slezská Lilie 2020: Ostrava-Kunčičky [L] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** Přejeme si... [P] **12:30** V souvislostech **12:50** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **13:35** Outdoor Films s Martem Eslemem (52. díl): Procestoval jsem 88 zemí světa **15:00** Kmochův Kolín 2019: Monsterkoncert blok B a FINÁLE **16:00** Příroda kolem nás: gepard a ledňáček **16:20** Živě s Noe **17:30** Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší víry: Vtělené Slovo, skutečný Chléb z nebe: Tajemství liturgie a Eucharistie **18:20** Noemova Archa **19:10** Sedmihlásky (66. díl): Dyž jsem plela len **19:15** Animované biblické příběhy: Ježíš žije! **19:50** Přejeme si... **20:05** Slezská Lilie 2020: Živě: Benefiční koncert s překvapením pro Nadační fond Betlém nenarozeným [L] **21:40** V souvislostech **22:05** Pole milosrdenství **23:05** Buon giorno s Františkem **0:00** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:20** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 8. 6. o 23:00 hod.:

Viera do vrecka (Dôvera Bohu otvára nebo)

Čo znamená naozaj dôverovať Bohu? O tom, ako nás Boh vedie k viere dospelého človeka, porozpráva v ďalšom vydaní relácie známy karmelitán páter Vojtěch Kodet.

Utorok 9. 6. o 16:30 hod.:

Irak – Exodus (dokument)

Napriek tomu, že kresťania obývali a zvelaďovali Sýrsku krajinu už od prvého storočia, už o sedemsto rokov sa v nej nesmeli cítiť ako doma. Turci, Tatári, moslimovia. Najhoršími votrelcami sú však islamisti z ISIS. Hoci vojna sa už utišila, návrat domov je bolestný a ťažký.

Streda 10. 6. o 21:45 hod.: Peter medzi nami

Katechéza Svätého otca Františka.

Štvrtok 11. 6. o 21:10 hod.: Hudobné pódium

Hudobný program duchovnej kreácie MUSICA CORDIS v skalnom sanktuáriu Božieho milosrdenstva na hore Butkov.

Piatok 12. 6. o 22:30 hod.: Ruženec z Fatimy

Priamy prenos modlitby.

Sobota 13. 6. o 10:00 hod.:

Svätá omša spojená s kňazskou vysviackou

Priamy prenos z katedrály Nanebovzatia Panny Márie v Rožňave.

Nedeľa 14. 6. o 09:30 hod.:

Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi

Priamy prenos svätej omše z katedrály Nanebovzatia Panny Márie v Rožňave.

NABÍDKA AKCÍ DIECÉZNÍHO CENTRA PRO SENIORY HRADEC KRÁLOVÉ

17. – 19. 8. 2020 – poutně-poznávací a odpočinkový zájezd za krásami nejen Krušných hor s návštěvou poutního místa Svátá Hora u Příbrami (poslední volná místa).

22. – 29. 8. 2020 – pobyt pro prarodiče s vnoučaty a třígenerační pobyt, Janské Lázně.

30. 8. – 4. 9. 2020 – poutně-poznávací a odpočinkový zájezd do Vysokých Tater s návštěvou poutního místa Litmanová.

7. 9. – 10. 9. 2020 – manželské setkání seniorů, Janské Lázně.

17. – 23. 9. 2020 – poutně-poznávací a odpočinkový zájezd do Slovinska za krásami poutních míst, Julských Alp, horských jezer a Jaderského moře s biskupem Josefem Kajnekem.

Přihlášky: Diecézní centrum pro seniory • Velké nám. 32, 500 03 Hradec Králové • Tel.: 495 063 661

mobil: 737 215 328 • 734 435 360 • e-mail: dcs@bihk.cz • web: www.dcskh.cz nebo www.simeon.cz

Zveme vás k návštěvě nového internetového obchodu www.poutniknihy.cz, který se specializuje na **PRODEJ KNIH** souvisejících s **TEMATIKOU POUTNÍCH, BIBLICKÝCH A HISTORICKÝCH MÍST.**

BREVIÁŘ PRO LAIKY

6. – 13. ČERVNA 2020

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 7. 6.		PO 8. 6.		ÚT 9. 6.		ST 10. 6.		ČT 11. 6.		PÁ 12. 6.		SO 13. 6.			
Antifona	746	842	934	1045	949	1061	964	1077	759	856	996	1113	1734	1953		
Žalm	783	881	783	881	783	881	784	883	783	881	784	883	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	746	842	935	1045	949	1062	964	1078	759	856	997	1114	1734	1953		
Antifony	747	843	935	1046	950	1062	965	1079	760	857	998	1115	1014	1132		
Žalmy	813	914	936	1046	950	1063	965	1079	813	914	998	1115	1014	1132		
Krátké čtení a zpěv	748	843	938	1049	953	1066	969	1083	761	857	1001	1118	1735	1954		
Antifona k Zach. kantiku	748	843	939	1050	953	1066	969	1083	761	858	1002	1119	1735	1954		
Prosby	748	843	939	1050	953	1066	969	1084	761	858	1002	1119	1724	1943		
Závěrečná modlitba	749	844	939	1050	1388	1555	970	1084	762	859	1002	1120	1390	1562		
Modlitba během dne:																
Hymnus	749	845	940	1051	954	1067	970	1085	762	859	1003	1120	1018	1137		
Antifony	749	845	940	1051	955	1068	971	1085	763	860	1004	1121	1019	1138		
Žalmy	818	919	940	1052	955	1068	971	1085	1265	1403	1004	1121	1019	1138		
Krátké čtení	749	845	943	1054	957	1070	973	1088	763	860	1006	1124	1021	1141		
Závěrečná modlitba	749	844	943	1054	957	1071	973	1088	762	859	1006	1124	1022	1141		
Nešpory:																
	SO 6. 6.															
Hymnus	742	837	750	846	944	1056	959	1072	755	851	764	861	1008	1125	1024	1143
Antifony	743	838	751	847	945	1057	960	1073	756	852	765	862	1009	1126	1025	1144
Žalmy	743	838	751	847	945	1057	960	1073	756	852	765	862	1009	1126	1025	1144
Kr. čtení a zpěv	745	840	753	849	947	1060	962	1076	758	854	767	864	1011	1129	1027	1146
Ant. ke kant. P. M.	745	841	753	850	948	1060	962	1076	758	855	767	864	1011	1129	699	789
Prosby	745	841	754	850	948	1060	963	1076	758	855	767	865	1011	1129	1028	1147
Záv. modlitba	749	844	749	844	948	1061	1388	1555	762	856	762	859	1012	1130	700	790
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1238	1374	1242	1379	1260	1398	1238	1374

Liturgická čtení

Neděle 7. 6. – slavnost

Nejsvětější Trojice

1. čt.: Ex 34,4b–6.8–9

Dan 3,52.53.54.55.56

Odp.: ...*chvályhodný a svrchovaně velebený navěky.*

2. čt.: 2 Kor 13,11–13

Ev.: Jan 3,16–18

Pondělí 8. 6. – ferie

1. čt.: 1 Král 17,1–6

Ž 121(120),1–2.3–4.5–6.7–8

Odp.: srv. 2 (*Naše pomoc je ve jménu Páně, neboť on stvořil nebe i zemi.*)

Ev.: Mt 5,1–12

Úterý 9. 6. – nezávazná památka sv. Efréma Sýrského

1. čt.: 1 Král 17,7–16

Ž 4,2–3.4–5.7–8

Odp.: 7b (*Hospodine, ukaž nám svou jasnou tvář!*)

Ev.: Mt 5,13–16

Středa 10. 6. – ferie

1. čt.: 1 Král 18,20–39

Ž 16(15),1–2a.4.5+8.11

Odp.: 1 (*Ochraň mě, Bože, neboť se utíkám k tobě.*)

Ev.: Mt 5,17–19

Čtvrtek 11. 6. – slavnost Těla a Krve Páně

1. čt.: Dt 8,2–3.14b–16a

Ž 147,12–13.14–15.19–20

Odp.: 12a (*Jeruzaléme, oslavuj Hospodina! Nebo: Aleluja.*)

2. čt.: 1 Kor 10,16–17

Ev.: Jan 6,51–58

Pátek 12. 6. – ferie

(v ostravsko-opavské diecézi: památka bl. Marie Antoníny Kratochvilové a druhů)

1. čt.: 1 Král 19,9a.11–16

Ž 27(26),7–8a.8b–9abc.13–14

Odp.: 8b (*Hospodine, hledám tvou tvář.*)

Ev.: Mt 5,27–32

Sobota 13. 6. – památka

sv. Antonína z Padovy

1. čt.: 1 Král 19,19–21

Ž 16(15),1–2a+5.7–8.9–10

Odp.: 5a (*Ty jsi, Bože, mým dědičným podílem.*)

Ev.: Mt 5,33–37

PRÁZDNINOVÁ ČETBA

ZÁHADA HLAVOLAMU

Jaroslav Foglar • *Ilustroval Jiří Grus*

Odpovědný redaktor Petr Eliáš

V temných Stínadlech se cosi dalo do pohybu! Klub Rychlých šípů – Mirek Dušín, Jarka Metelka, Jindra Hojer, Červenáček a Rychlonožka – u toho nesmí chybět! Když chlapi poznají příběh zámečnického učně Jana Tleskače, podniknou nebezpečnou výpravu na nepřátelské území, kde je ukryt plán létajícího kola. Ten má být schovaný v kovovém hlavolamu zvaném ježek v kleci. Rychlé šípy to však nebudou mít jednoduché. Stínadlům totiž vládne drsná organizace Vontů... První díl stínadelské trilogie. Součástí knihy je také luštitelská soutěž *Poselství ze Stínadel*. Pro čtenáře od 9 let.

Albatros ve společnosti Albatros Media a. s. • Deváté samostatné vydání • Váz., měkké desky z kartonu, 170x221 mm, 256 stran, 349 Kč

STÍNADLA SE BOUŘÍ

Jaroslav Foglar • *Ilustroval Jiří Grus*

Odpovědný redaktor Petr Eliáš

Po několika měsících klidu jsou Stínadla opět v pohybu. Nečekaná zpráva o znovunalezeném ježku v kleci spustí smršť nových událostí, vontské hnutí ožije a schyluje se k volbě Velkého Vonta. Pro všechny z okolních čtvrtí tak začíná být ve Stínadlech opět nebezpečno. To nemůžou Rychlé šípy nechat bez povšimnutí a samy se pouštějí do pátrání po hlavolamu. Chtěly by totiž získat plánek létajícího kola, který je v něm ukrytý... Druhý díl stínadelské trilogie. Součástí knihy jsou také omalovánky *Obrázky ze Stínadel*. Pro čtenáře od 9 let.

Albatros ve společnosti Albatros Media a. s. • Sedmé samostatné vydání • Váz., měkké desky z kartonu, 170x221 mm, 272 stran, 399 Kč

ZNAČKY NA PRÁZDNINOVÉ CESTĚ

Podle F. Lelotta přeložila a upravila PhDr. Věnceslava Fišerová

Na všech našich silnicích jsou dopravní značky, které ukazují bezpečnou cestu. Prostřednictvím krátkých úvah nad 21 dopravními značkami tato brožurka chce být dětem dobrým průvodcem na prázdninové cestě. Ukazuje, co je dobré dělat, čeho se vyvarovat, přivádí k modlitbě. I proto brožurka v závěru obsahuje krátké modlitby za rodiče, za kamarády, za vlast – jsou zpracovány podle P. Ferdinanda Neubauera.

Matice cyrilometodějská s. r. o.

Druhé, doplněné vydání

Brož., A6, křídový papír, 44 stran, 56 Kč

DRAHÉ DĚTI!

Josef Janšta

Podivuhodný příběh ze života o tom, co se děje v jednom malém městečku v Evropě a co tam prožil sám autor. Je napsaný pro větší děti, ale i pro dospělé, protože svět dětí a dospělých se prolíná. Na tom místě mohou najít pomoc děti, které ztěžka usínají, protože nevědí kvůli nesvárům, kde budou usínat zítra. Na tom místě dochází k obrácením a uzdravením. Přesto je mnozí mijejí, protože o něm nevědí ani nebo nevěří, že se zde mohou dít tak velké věci. Bůh jistě působí vždy a všude, ale jsou místa zvláštním způsobem požehnaná, zvláště když odtud stále znovu zaznívá: „Drahé děti!“ Kdo zná, ví... Kdo nezná – pro toho bude lépe, když se s tímto místem seznámí při četbě této knížky.

Matice cyrilometodějská s. r. o.

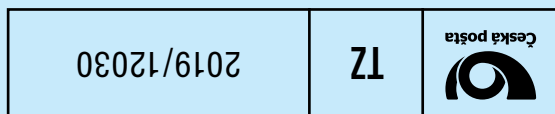
Brož., A5, 104 stran + 14 stran barevné

obrazové přílohy, 129 Kč

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803

Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@matticecm.cz

Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.matticecm.cz

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
779 00 Olomouc

SVĚTLO – týdeník Matice cyrilometodějské, spolku. Vydává Matice cyrilometodějská, společnost, Dolní nám. 24, Olomouc – IČO 005333866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějské, s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mgr. Theol. Tomáš Kiml. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bůdy v oblasti víry a mravi. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@matticecm.cz; <http://svetlo.matticecm.cz>; objednavky@matticecm.cz); e-mail: periodika@matticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@matticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.matticecm.cz; inzerce: redakce@matticecm.cz. Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., MČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugaforje aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžadane nezveřejněné příspěvky nevracíme.